

สลค.สาร

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ปีที่ 15 ฉบับที่ 8 เดือนสิงหาคม 2550

“...การสะสมและสร้างคณงามความดีนั้นแหละที่เรียกว่าการสร้างบารมี
เป็นความดีอย่างหนึ่งในเมืองเรา ที่มีคนใจคอเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน
ทำประโยชน์ให้ผู้อื่น รู้จักเสียสละตลอด ๖๖๖ ปี ดั่งเรา
ถ้าหากมีแต่ความทุกข์ เราผู้เดียวจะมีความสุขได้อย่างไร
จึงควรช่วยเหลือเกื้อกูลกันทำให้ส่วนรวมคือชาติบ้านเมืองสงบ
และร่มเย็นเป็นสุข...”

พระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
ในพิธีพระราชทานเข็มที่ระลึกแก่ผู้บริจาคโลหิตให้สภากาชาดไทย
ณ อาคารใหม่ สอนอัมพร
วันที่ 26 กรกฎาคม พุทธศักราช 2517

ขอคุยด้วย

□ วันที่ 12 สิงหาคมของทุกปีเป็นวันสำคัญของชาติ และของผู้อ่านทุกท่าน คือ วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และเป็นวันแม่แห่งชาติ ในโอกาสสมหามงคลนี้ คณะผู้บริหาร ข้าราชการและลูกจ้าง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และคณะทำงานจัดทำ สลค.สาร ขออ้อมเกล้าอ้อมกระหม่อมถวายพระพรชัยมงคลขอทรงมีพระชนมายุยิ่งยืนนานสถิตเป็นพระมิ่งขวัญของปวงพสกนิกรชาวไทยตราบจิรัฎฐิติกาลเทอญ

□ ขณะนี้ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. .... ได้จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว คณะทำงานจัดทำ สลค.สาร ขอเชิญชวนผู้อ่านทุกท่านที่เป็นผู้มีสิทธิออกเสียงประชามติ ไปร่วมใช้สิทธิออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญฯ ในวันที่ 19 สิงหาคม 2550 นี้ ส่วนผลการออกเสียงประชามติจะเป็นอย่างไรนั้น คงต้องติดตามกันต่อไป

□ สลค.สารฉบับนี้ยังคงอัดแน่นด้วยสารประโยชน์ไม่ว่าจะเป็น **เรื่องเล่าชาวอาลักษณ์** ที่มาเล่าประสบการณ์จริงในการเขียนร่างรัฐธรรมนูญลงสมุดไทย ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ขณะนี้ หรืออยากทราบว่า 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลกยุคใหม่มีอะไรบ้าง สามารถหาอ่านได้จากคอลัมน์ **ตามไม่ทันโลกาภิวัตน์** และถ้าจะให้โกอินเตอร์จริง ๆ ต้องไม่พลาด **ห้องต่างแดน** ที่จะพาท่านผู้อ่านไปรู้จักประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ยังมีสารประโยชน์ที่ท่านสามารถหาอ่านได้ใน สลค.สารฉบับนี้

คณะทำงานจัดทำ สลค.สาร

เรื่องเด่นในเล่ม

8

จาก ASEAN
สู่ AEC

12

7 สิ่งมหัศจรรย์
ของโลกยุคใหม่

15

เรื่องเล่า...
ชาวอาลักษณ์
การเขียนร่างรัฐธรรมนูญ
ลงในสมุดไทย

18

ไม่ชอบ
ที่ได้รับมอบหมาย
ให้ทำงานที่ไม่สำคัญ

22

เรื่องประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา
ที่สำคัญ

"สลค.ใสสะอาด"

เปิดรับเรื่องราวร้องเรียน
ข้อมูลการทุจริตคอร์รัปชัน

ผ่านทางตู้ ปณ. 2 ทำเนียบรัฐบาล
กรุงเทพฯ 10302

สวัสดีค่ะ กลับมาพบกันอีกแล้วกับคอลัมน์ CPLO corner ซึ่งเป็นแหล่งที่มีการหยิบยกประเด็นคำถามและคำตอบเกี่ยวกับการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีมาเผยแพร่ให้ทุกท่านผู้อ่าน

ท่านทราบหรือไม่ว่า

- ▶ ถ้าหนังสือนำส่งเรื่องไม่ชัดเจนหรือมีข้อแก้ไข จะต้องดำเนินการอย่างไร
- ▶ สลค. ส่งหนังสือถามความเห็นไปยังหน่วยงานระดับใด

คำถามเหล่านี้ สามารถค้นหาคำตอบได้ที่คอลัมน์นี้

Q เหตุใดเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลแล้ว เรื่องกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สลค.) แล้ว จึงไม่มีการดำเนินการต่อ

A เรื่องกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของ สลค. และส่งกลับมายัง สลค. เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล สลค. จะส่งเรื่องดังกล่าวไปยังรัฐมนตรีเจ้าของเรื่อง เพื่อให้พิจารณายืนยันว่ายังต้องการดำเนินการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อไปหรือไม่ หากยังยืนยันที่จะเสนอ สลค. ก็จะมีการดำเนินการต่อไป แต่หากไม่ยืนยัน สลค. ก็จะยุติการดำเนินการ

Q การจัดทำหนังสือเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีหน่วยงานจำเป็นต้องระบุข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยเพียงใด หรือยึดหลักเกณฑ์ในการเขียนอย่างไร

A ควรระบุข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีทั้งหมด เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีได้อย่างครบถ้วน

Q ถ้าหนังสือนำส่งเรื่องไม่ชัดเจนหรือมีข้อแก้ไข จะต้องดำเนินการอย่างไร

A หากเป็นเรื่องที่ไม่ใช่สาระสำคัญและไม่ใช้การเปลี่ยนแปลงประเด็นข้อเสนอหรือสาระสำคัญของเรื่อง หน่วยงานสามารถโทรศัพท์ประสานขอแก้ไขกับเจ้าหน้าที่ สลค. ที่รับผิดชอบเรื่องนั้น ๆ ได้ แต่หากเป็นข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ เช่น ตัวเลขวงเงินงบประมาณ หรือเปลี่ยนแปลงข้อเสนอ หน่วยงานจะต้องดำเนินการขอถอนเรื่อง หรือจัดทำหนังสือขอแก้ไขข้อความหรือสาระสำคัญนั้น ๆ ส่งมายัง สลค. โดยให้หัวหน้าหน่วยงานลงนามในหนังสือ

Q การถามความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สลค. จะส่งหนังสือถามความเห็นไปยังหน่วยงานระดับใด และมีกำหนดระยะเวลาในการตอบหนังสือหรือไม่

A สลค. จะขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับกระทรวงเท่านั้น โดยจะส่งหนังสือขอความเห็นไปยังหน่วยงานดังกล่าวภายใน 3 วัน นับจากวันที่ได้รับเรื่อง พร้อมทั้งแจ้งกำหนดระยะเวลาในการตอบความเห็น

Q ในกรณีที่หน่วยงานเห็นว่าความเห็นของ สลค. ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติให้หน่วยงานรับไปพิจารณาดำเนินการนั้นมีความคลาดเคลื่อน หน่วยงานควรจะดำเนินการอย่างไรระหว่างเสนอขอทบทวนเรื่องนั้นต่อ สลค. หรือเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาใหม่

A ในทางปฏิบัติหน่วยงานสามารถกระทำได้ทั้ง 2 ลักษณะ คือ (1) เสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา หรือ (2) เสนอขอทบทวนไปยัง สลค.

หากต้องการค้นหามติคณะรัฐมนตรีจะต้องค้นจากเว็บไซต์ของสำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือเว็บไซต์ของ สลค. และเว็บไซต์ไหนที่สามารถนำไปอ้างอิงได้

สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรีที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของสำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (www.thaigov.go.th) ซึ่งเผยแพร่ภายหลังการประชุมคณะรัฐมนตรีนั้น เป็นการนำเสนอผลการประชุมเพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โดยทันทีภายหลังจากการประชุมสาระที่ปรากฏจึงอาจไม่ครบถ้วนตามมติของที่ประชุมคณะรัฐมนตรี จึงไม่สามารถนำไปอ้างอิงอย่างเป็นทางการขณะที่เว็บไซต์ของ สลค. (www.cabinet.thaigov.go.th) จะเผยแพร่มติคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการที่อยู่ในรูปแบบของหนังสือราชการ จึงสามารถนำไปอ้างอิงได้ ทั้งนี้ ที่ผ่านมา สลค. ได้ประสานงานกับสำนักโฆษกในการจัดทำสรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรีให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับมติคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะในเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน คาดว่าอาจจะเป็นปัญหาและก่อให้เกิดความเข้าใจที่สับสนกับหน่วยงานและประชาชนผู้สนใจโดยทั่วไป

นอกจากประเด็นคำถาม-คำตอบที่เผยแพร่ในคอลัมน์ CPO corner นี้แล้ว ท่านยังสามารถอ่านคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ สลค.สัญจร <http://www.mobilesoc.soc.go.th/> ที่หัวข้อคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับเรื่องเสนอ ครม. ซึ่งแบ่งเป็นหมวดหมู่ชัดเจน ได้แก่ การจัดทำเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี การประสานความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี การจัดและสั่งระเบียบวาระการประชุมคณะรัฐมนตรี การประชุมคณะรัฐมนตรี มติคณะรัฐมนตรี และเรื่องอื่น ๆ

เพลิน

พจนานุกรมฉบับคนทำงาน

เพลิน ก. สนุก สบาย

คำนี้ใช้ได้ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ

ในเชิงบวก ถ้าเพลินกับการทำงาน หรือทำงานด้วยความเพลิดเพลิน แสดงว่าทำงานด้วยความสนุก สบาย เวลามักผ่านไปด้วยความรวดเร็วและไม่เครียด ถ้าหัวหน้าทำงานด้วยความเพลิดเพลิน และลูกน้องก็ทำงานด้วยความเพลิดเพลิน แบบนี้งานมีหวังไปไกล

ในทางกลับกัน บางครั้งคำว่าเพลินนี้ก็ใช้สื่อความหมายในเชิงลบ เช่น เพลินกับการใช้อำนาจ แสดงว่ามีการใช้อำนาจด้วยความสนุก (สนุกเฉพาะผู้ใช้ ผู้ถูกใช้อำนาจคงไม่รู้สึกสนุกแต่อย่างใด) เมื่อเพลินมากเข้า ๆ แล้ว ที่สุดก็จะเลยเถิด ไม่คำนึงถึงเหตุและผล และความเหมาะสมอีกต่อไป เป็นความเพลินที่ก่อความทุกข์ให้ผู้อื่น คนทำงานต้องระวัง อย่าปล่อยให้สภาพอย่างนี้

นายไพศาล วิเชียรเกื้อ
อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
กระทรวงยุติธรรม

บรรยายภาค สลค.สัญจร
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
กระทรวงยุติธรรม

นายอนันต์ ไชติสรยุทธ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ
สำนักงาน ก.พ.ร.

สลค.สัญจร Update ฉบับนี้ขอนำเสนอการดำเนินโครงการ
สลค.สัญจรเมื่อเดือนมิถุนายน 2550 ดังนี้

วันที่	ส่วนราชการ
วันศุกร์ที่ 1 มิถุนายน 2550	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (กระทรวงยุติธรรม)
วันศุกร์ที่ 8 มิถุนายน 2550	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
วันศุกร์ที่ 15 มิถุนายน 2550	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (กระทรวงมหาดไทย)
วันศุกร์ที่ 22 มิถุนายน 2550	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)
วันศุกร์ที่ 29 มิถุนายน 2550	สำนักงานอัยการสูงสุด

วันศุกร์ที่ 1 มิถุนายน 2550 ทีม สลค.สัญจร ได้เดินทางไปที่อาคาร Software Park เพื่อพบปะกับเพื่อนข้าราชการ**กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม** ซึ่งท่านอธิบดี ไพศาล วิเชียรเกื้อ ได้ให้เกียรติมาต้อนรับและพูดคุยกับทีม สลค.สัญจร โดยมีข้าราชการจากกรมพินิจฯ เข้าร่วมจำนวน 13 คน และได้ฝากข้อเสนอแนะให้ทีม สลค.สัญจร เพิ่มเนื้อหาสาระในการบรรยายเกี่ยวกับการเสนอร่างกฎหมายให้มีรายละเอียดมากขึ้น รวมทั้งให้นำเสนอตัวอย่างกรณีศึกษาประกอบการบรรยาย เพื่อให้มีความเข้าใจง่ายขึ้น ดังนั้น ในการสัญจรครั้งต่อไป ทีม สลค.สัญจรจะเพิ่มเนื้อหาในประเด็นนี้ ข้อเสนอแนะอื่นที่ฝากเพิ่มเติม ได้แก่ ควรมีการปรับปรุงเว็บไซต์ สลค. โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นการค้นหามติคณะรัฐมนตรีให้สังเกตเห็นหัวข้อได้ง่าย และที่สำคัญ ควรแสดงข้อความให้ชัดเจนว่า มติคณะรัฐมนตรีที่ค้นหาขึ้นมา นั้นได้มีการยกเลิกไปแล้วหรือยัง ส่วนราชการจะได้นำไปอ้างอิงได้ ซึ่งในเรื่องนี้ สลค. อยู่ระหว่างการปรับปรุง นอกจากนี้ เพื่อน ๆ กรมพินิจฯ ยังเสนอให้จัดทำคู่มือการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีแก่ส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบการทำงาน ซึ่งข้อเสนอนี้เคยมีส่วนราชการเสนอมาแล้ว และขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดทำเอกสารดังกล่าว

วันศุกร์ที่ 8 มิถุนายน 2550 ทีม สลค. ได้สัญจรไปที่**สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ** (สำนักงาน ก.พ.ร.) บรรยายภาคการร่วมประชุมศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เนื่องจากมีเพื่อนข้าราชการให้ความสนใจเข้าร่วมพูดคุยกับทีม สลค.สัญจรมากถึง 53 คน และก็ได้เริ่มด้วยการกล่าวต้อนรับทีม สลค.สัญจร โดยท่านผู้อำนวยการอนันต์ ไชติสรยุทธ จากกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมด้วยข้อซักถามจากเพื่อนข้าราชการ ก.พ.ร.

ประเด็นที่ถกเถียงกันมากที่สุด ก็เป็นเรื่องที่ สลค. มีหนังสือขอความเห็นไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. และให้เวลาในการตอบความเห็นน้อย ซึ่ง สลค. ก็ได้ชี้แจงทำความเข้าใจ และเรื่องที่ชาว ก.พ.ร. ฝาก สลค. มากก็คือ ให้ สลค. เข้มงวดในหลักปฏิบัติที่คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดให้กรณีที่ส่วนราชการจะเสนอจัดตั้งหน่วยงานในกำกับหรือองค์การมหาชน ให้ส่งเรื่องให้สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี หากส่วนราชการใดเสนอเรื่องมายัง สลค. โดยที่ยังไม่มีข้อพิจารณาของสำนักงาน ก.พ.ร. ให้ สลค. ถือว่าส่วนราชการไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี และให้ส่งเรื่องคืน ซึ่งในเรื่องนี้ สลค. ได้แจ้งให้หน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อเป็นการซักซ้อมให้การปฏิบัติในเรื่องนี้ อย่างเคร่งครัด

บรรยากาศ สลค. สัณญจร
สำนักงาน ก.พ.ร.

มติคณะรัฐมนตรี 16 กันยายน 2546 เรื่อง การจัดตั้งหน่วยงานในกำกับและการจัดตั้งองค์การมหาชน

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ถือเป็นหลักการว่ากรณีที่ส่วนราชการจะเสนอจัดตั้งหน่วยงานในกำกับหรือองค์การมหาชน ให้ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณา ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี และหากการจัดตั้งหน่วยงานหรือองค์การมหาชนดังกล่าวจะมีผลเป็นการเพิ่มอัตรากำลังหรืองบประมาณ ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการวิเคราะห์ผลกระทบทางด้านอัตรากำลังและงบประมาณ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย

ที่มา หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0504/ว 238 ลงวันที่ 26 กันยายน 2546

บรรยากาศ สลค. สัณญจร
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กระทรวงมหาดไทย

วันศุกร์ที่ 15 มิถุนายน 2550 เพื่อนข้าราชการจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย จำนวน 11 คน ได้เดินทางมาที่ สลค. เพื่อรับฟังการชี้แจงจากทีม สลค. สัณญจร บรรยากาศโดยทั่วไปจะไม่คึกคักเหมือนกับการไปสัณญจรที่สำนักงาน ก.พ.ร. เนื่องจากมีผู้เข้าร่วมไม่มากและเป็นหน่วยงานระดับกรมที่มีปริมาณเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีไม่มาก เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีส่วนใหญ่จะเป็นการรายงานสรุปสถานการณ์ภัยแล้งและการให้ความช่วยเหลือซึ่งรายงานเกือบทุกสัปดาห์ นอกนั้นก็จะเป็นเรื่องสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า เช่น กรณีเกิดมลพิษหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน สีนามิ เป็นต้น หรือเรื่องแผนป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น ปีใหม่ สงกรานต์

วันศุกร์ที่ 22 มิถุนายน 2550 สลค. ไปสัณญจรที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีผู้เข้าร่วม 38 คน ผู้อำนวยการปัญญา เลิศไกร จากกองกลาง ได้กล่าวต้อนรับทีม สลค. สัณญจร ซึ่งนำทีมโดยผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาระบบการประชุม นายสุชาติ วิภาสวัช เนื่องจากผู้อำนวยการสืบพันธุ์ ติตการกิจ

นายปัญญา เลิศไกร
ผู้อำนวยการกองกลาง
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เพื่อน ๆ ข้าราชการกรมพัฒนาสังคมฯ ได้มีข้อซักถาม และข้อเสนอแนะโดยส่วนใหญ่จะเหมือนกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ควรเพิ่มระยะเวลาการพบปะกันจากครึ่งวันเป็นเต็มวัน ควรจัดบ่อยครั้งขึ้น ฯลฯ นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอที่ต่างจากหน่วยงานอื่น และเป็นข้อเสนอที่สำคัญมากเลยทีเดียว นั่นก็คือ ควรมีการแจ้งหนังสือเวียนแก่ส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อชักชวนข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ผู้รับผิดชอบเข้าใจมากขึ้น ซึ่งในประเด็นนี้ สลค. จะรับไปพิจารณาในรายละเอียดร่วมกับผู้เกี่ยวข้องอีกครั้งหนึ่ง

วันศุกร์ที่ 29 มิถุนายน 2550 ทีม สลค.สัญจรได้เดินทางไปที่ **สำนักงานอัยการสูงสุด (อส.)** แถว ๆ สนามหลวง เพื่อพบปะกับเพื่อน ๆ ชาว อส. จำนวน 39 คน นำทีมโดยท่านวุฒิมงคล วิบูลย์วงศ์ อธิบดีอัยการฝ่ายคณะกรรมการอัยการ ประเด็นสำคัญที่เพื่อน ๆ ชาว อส. ให้ข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรมีการพบปะกันระหว่างผู้บริหาร สลค. และ อส. รวมทั้ง ระหว่างเจ้าหน้าที่ทั้งสองหน่วยงาน เพื่อประสานงานเป็นการภายในให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ยังเสนอให้มีการติดตามผลจากการที่ส่วนราชการได้ให้ข้อสังเกตหรือฝากประเด็นคำถามมายัง สลค. เป็นรอบระยะเวลาทุก ๆ 3 - 4 หรือ 6 เดือน ซึ่งในเรื่องนี้ ทีม สลค.สัญจร กำลังดำเนินการและจะได้นำขึ้นเผยแพร่ทางเว็บไซต์ สลค.สัญจร (www.mobilesoc.soc.go.th) ต่อไป และประเด็นสุดท้ายที่เสนอ คือ สลค.ควรชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่ว่า ส่วนราชการควรปรับปรุงในการจัดทำหนังสือนำเสนอเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ซึ่งในเรื่องนี้ สลค. ขอรับไปศึกษาก่อนว่าจะทำได้หรือไม่ หากทำได้จะทำได้มากน้อยเพียงใด

สลค. ต้องขอขอบคุณสำหรับทุก ๆ ข้อเสนอแนะที่เพื่อนข้าราชการจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ สลค. ได้ไปสัญจร และมีมาถึง สลค. ซึ่งทาง สลค. จะรับไปปรับปรุงเพื่อให้การประสานงานระหว่างกันเป็นไปด้วยความราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

สำหรับฉบับหน้าจะนำเสนอบรรยากาศการสัญจรของเดือนกรกฎาคม 2550 ที่กรมบัญชีกลาง (กระทรวงการคลัง) กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (กระทรวงพาณิชย์) และการทางพิเศษแห่งประเทศไทย อย่าลืม ! ติดตามนะคะ 🍵

บรรยากาศ สลค.สัญจร
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

นายวุฒิมงคล วิบูลย์วงศ์
อธิบดีอัยการฝ่ายคณะกรรมการอัยการ
สำนักงานอัยการสูงสุด

บรรยากาศ สลค.สัญจร
สำนักงานอัยการสูงสุด

กำหนดการและผลการดำเนิน
โครงการ สลค.สัญจร สามารถ
ดูได้ที่ www.mobilesoc.soc.go.th ค่ะ

จาก

ASEAN

สู่

AEC

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations) หรือ ASEAN เริ่มก่อตั้งตั้งแต่วันที่ 8 สิงหาคม ค.ศ. 1967 ที่กรุงเทพมหานคร โดยประเทศผู้ริเริ่มก่อตั้ง 5 ประเทศ คือ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และราชอาณาจักรไทย ปฏิญญาอาเซียนหรือ**ปฏิญญากรุงเทพฯ** ซึ่งเป็นปฏิญญาในการก่อตั้งอาเซียน ได้ระบุวัตถุประสงค์ของการรวมตัวกัน ดังนี้ เร่งรัดความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในภูมิภาคโดยอาศัยความร่วมมือระหว่างกัน ส่งเสริมพื้นฐานและเสถียรภาพในภูมิภาคโดยยึดหลักยุทธธรรม และกฎเกณฑ์ของกฎบัตรสหประชาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่าง ๆ ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และการบริหาร ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในรูปของการฝึกอบรม วิจัย ในด้านการศึกษา วิชาชีพ เทคนิค และการบริหาร ร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การขยายการค้า การศึกษา ปัญหาการค้าโภคภัณฑ์ระหว่างประเทศ การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก การขนส่งและคมนาคม และการยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชน ส่งเสริมการศึกษาของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รักษาความร่วมมือที่ใกล้ชิดและเป็นประโยชน์กับองค์การระหว่างประเทศและภูมิภาคที่มีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกัน และหาแนวทางร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างกันมากขึ้น

ในช่วง 10 ปีแรกหลังจากการก่อตั้ง อาเซียนให้ความสำคัญต่อการจัดทำกรอบงานอย่างกว้าง ๆ และยืดหยุ่นได้ เพื่อให้สอดคล้องกับความคิดเห็นอันหลากหลายของสมาชิก และเพื่อให้เป็นรากฐานอันมั่นคงสำหรับจุดมุ่งหมายร่วมกันต่อไป ดังนั้น แม้ว่าจะไม่ค่อยมีผลสำเร็จเป็นรูปธรรมมากนัก แต่ก็ยังเป็นประโยชน์ต่อการสานสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐบาลอาเซียน ทำให้เกิดค่านิยมที่ดี และวางรากฐานความสำเร็จในอนาคต ทิศทางการดำเนินงานของอาเซียนเริ่มชัดเจนขึ้นในปี ค.ศ. 1977 เมื่อผู้นำอาเซียนประชุมสุดยอดครั้งแรก ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย และได้ลงนามใน**ปฏิญญาสมานฉันท์อาเซียน** (Declaration of ASEAN Concord) และ**สนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้** (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia : TAC) ซึ่งขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนไปอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมถึงความร่วมมือด้านโภคภัณฑ์พื้นฐานโดยเฉพาะอาหารและพลังงาน การจัดตั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การขยายการค้าระหว่างประเทศสมาชิก การจัดตั้งระบบสิทธิพิเศษทางการค้าระยะยาว การปรับปรุงการเข้าสู่ตลาดนอกอาเซียน และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสินค้าในระดับระหว่างประเทศ และประเด็นเศรษฐกิจโลกอื่น ๆ

ในระยะเวลาดังกล่าวได้มีสมาชิกใหม่เข้าร่วมคือ บรูไนดารุสซาลาม เมื่อวันที่ 8 มกราคม ค.ศ. 1984 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม ค.ศ. 1995 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสหภาพพม่า เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม ค.ศ. 1997 และราชอาณาจักรกัมพูชา เมื่อวันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 1999 โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ร่วมกันในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมภูมิภาค รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาค และใช้เป็นที่แก้ไขปัญหาคความขัดแย้งภายในภูมิภาค รวมทั้งความสัมพันธ์กับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค ตามหลักการของสหประชาชาติ

กลไกการบริหารของอาเซียน

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้อาเซียนสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างกันได้อย่างรวดเร็ว และมีแบบแผนที่ชัดเจน คือการมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน โดยกลไกที่สำคัญ เช่น

1. สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat) เป็นหน่วยงานบริหารกลาง ตั้งอยู่ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย มีเลขาธิการอาเซียนซึ่งได้รับการคัดเลือกจากประเทศสมาชิกให้ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี เป็นหัวหน้าสำนักงานและมีรองเลขาธิการอาเซียน 2 คน ดำรงตำแหน่งคราวละ 3 ปี

2. การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) เป็นการประชุมระดับหัวหน้ารัฐบาล และถือเป็นกลไกการบริหารสูงสุดในการกำหนดนโยบายร่วมกันของประเทศสมาชิก โดยจะมีการประชุมอย่างเป็นทางการเป็นประจำทุกปี

3. การประชุมรัฐมนตรีอาเซียน (ASEAN Ministerial Meeting : AMM) เป็นการประชุมประจำปีในระดับรัฐมนตรีซึ่งโดยมากผู้เข้าร่วมการประชุมคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อกำหนดแนวทางในระดับนโยบายและทบทวนข้อตัดสินใจเพื่อมอบนโยบายและโครงการต่าง ๆ ให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

4. การประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Ministers' Meeting : AEM) เป็นการประชุมประจำปีของรัฐมนตรีที่ดูแลและรับผิดชอบด้านเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก

นอกจากนี้ยังมีการประชุมรัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่อาวุโสเฉพาะด้านตามความจำเป็น เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือเฉพาะด้านและเป็นการสร้างข้อตกลงในระดับปฏิบัติเพื่อให้เกิดการดำเนินการในทิศทางเดียวกัน

ความร่วมมือของกลุ่มอาเซียน

ความสัมพันธ์ของประเทศในกลุ่มอาเซียนได้มีการพัฒนาอย่างช้า ๆ และต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญแก่การดำเนินกรอบความร่วมมือที่สามารถยืดหยุ่นได้ เนื่องจากอาเซียนมีสมาชิกที่หลากหลายทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม จึงทำให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าความแตกต่างที่มากเกินไปนี้ อาจทำให้อาเซียนไม่สามารถพัฒนาไปถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ และทำให้ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจไม่คืบหน้าเท่าที่ควร ทำให้อาเซียนมีความคิดเห็นร่วมกันว่าการที่ประเทศสมาชิกจะเจริญรุ่งเรืองทางด้านเศรษฐกิจได้ทัดเทียมกับประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ นั้น จำเป็นต้องมีสันติภาพ และเสถียรภาพทั้งด้านการเมืองและสังคมเสียก่อน ทำให้กรอบความร่วมมือของอาเซียน ไม่ได้มุ่งเน้นแต่ทางด้านเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว จึงได้มีการดำเนินการตามกรอบความร่วมมือด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากด้านเศรษฐกิจควบคู่กันไปด้วย

ตัวอย่างความร่วมมือของอาเซียน

1. ด้านเศรษฐกิจ เช่น การพัฒนาเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ อาฟต้า (ASEAN Free Trade Area : AFTA) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการขยายตัวทางการค้าโดยการเร่งลดภาษีสินค้าและยกเลิกมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีภายในกลุ่มประเทศอาเซียน และการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area : AIA)

2. ด้านอื่น ๆ เช่น สนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือกันในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia : TAC) การประกาศให้ภูมิภาคอาเซียนเป็นเขตแห่งสันติภาพ เสรีภาพ และความเป็นกลาง (Zone of Peace, Freedom and Neutrality : ZOPFAN) การจัดประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (ASEAN Regional Forum : ARF) และการลงนามในสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asia Nuclear Weapon-Free Zone Treaty : SEANWFZ) รวมถึงความร่วมมือเฉพาะด้าน (Functional Cooperation) ทั้งด้านการพัฒนาสังคม การศึกษา สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

เมื่อพิจารณาจากกรอบความร่วมมือ และกลไกการบริหารอาเซียนแล้วจะพบว่า การรวมกลุ่มของอาเซียนเป็นการรวมกลุ่มที่มีรูปแบบและมีวัตถุประสงค์ชัดเจน จนมีศักยภาพมากเพียงพอที่จะพัฒนาให้เป็น “ประชาคมอาเซียน” ในลักษณะเดียวกับสหภาพยุโรปได้ ดังนั้น จึงได้มีข้อตกลงร่วมกันในกลุ่มประเทศสมาชิกที่จะให้เกิดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งมากขึ้น ในขณะที่นักวิชาการได้เน้นย้ำให้อาเซียนร่วมกันพัฒนาประเทศสมาชิกให้มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจเท่าเทียมกันเสียก่อน โดยการจัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (ASEAN Economic Community : AEC) เสียก่อนแล้วจึงค่อยรวมกลุ่มเป็น “ประชาคมอาเซียน” ต่อไป

ท่วงต่างแดนฉบับหน้า เราจะมาติดตามกันว่าเส้นทางการไปสู่ “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” และ “ประชาคมอาเซียน” จะเป็นอย่างไร โปรดติดตาม 🌀

การพัฒนาความคิดคณะรัฐมนตรี เชิงบูรณาการด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการท่องเที่ยว พบว่าตั้งแต่ พ.ศ. 2525 - 2540 มีมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดท้องที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว จำนวนถึง 17 มติ ทำให้ไม่สะดวกในการนำไปปฏิบัติของส่วนราชการ จึงนำมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมาพัฒนา ปรับปรุงใหม่ โดยจัดเป็นหมวดหมู่และมีการพัฒนามติคณะรัฐมนตรีเชิงบูรณาการ โดยมีเจ้าภาพในการดำเนินการที่ชัดเจนและมีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศในปัจจุบัน ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาและปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแล้ว และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2550 ดังนี้

1. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดท้องที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 17 มติ (มติคณะรัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ 14 เมษายน 2525 - 13 พฤษภาคม 2540)
2. เห็นชอบแนวทางดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว ดังนี้

1

**ให้จังหวัด 75 จังหวัด
และกรุงเทพมหานครเป็นแหล่งท่องเที่ยว**

2

**การกำหนดให้จังหวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยว
องค์ประกอบของจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว**

- มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศ
- มีสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับนักท่องเที่ยวได้
- เป็นจังหวัดที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาดแล้ว

หมายเหตุ มอบกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

3

การจัดทำแผนพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยว

- ให้จังหวัดจัดทำแผนแม่บทในการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวในแหล่งสำคัญ
- ให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกแก่แผนงานโครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่บรรจุไว้ในแผนแม่บท ด้านการขนส่งและจราจร ในภูมิภาคที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งจราจรจัดทำ

4

การจัดการด้านสาธารณสุข สาธารณูปโภค

- ให้กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดูแลความสะอาดของอาหาร น้ำดื่ม ห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยว
- ให้จัดเตรียมความพร้อมด้านสาธารณูปโภค สิ่งแวดล้อม ปัญหามลพิษและน้ำเสีย โดยไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตชุมชน
- ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เน้น “การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism)”

5

การรักษาความปลอดภัย และการจัดบริการพื้นฐานของรัฐ

- ให้กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานตำรวจแห่งชาติดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในกรณีที่อยู่ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ
- ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดบริการพื้นฐานของรัฐ ให้สอดคล้องกับกลุ่มจังหวัดท่องเที่ยว เช่น กลุ่มจังหวัดท่องเที่ยวทางทะเลควรมีระบบเตือนภัยล่วงหน้า สำหรับการเกิดพายุ, สึนามิ
- ให้ทุกกระทรวงสนับสนุนการท่องเที่ยวในการรักษาความปลอดภัยและการจัดบริการพื้นฐานของรัฐ ตามกรอบภารกิจของหน่วยงาน

6

การจัดการด้านการคมนาคม

- ให้กระทรวงคมนาคม ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการด้านคมนาคมขนส่งให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวก โดยหลีกเลี่ยงการทำลายสภาพธรรมชาติ ระบบนิเวศ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และควรมีเส้นทางคมนาคมพื้นฐานที่เชื่อมต่อจากเมืองสู่แหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกแต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

7

การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว

- ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกระเบียบ ข้อบังคับตามกฎหมายในการบริหารจัดการป้องกันและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยเน้นการมีส่วนร่วมในระดับพื้นที่
- ให้จำกัดการก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐาน เฉพาะเท่าที่จำเป็น
- ให้กระทรวงมหาดไทยร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาดำเนินการวางผังเมืองเพื่อการท่องเที่ยวและให้กรมโยธาธิการและผังเมืองร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานร่วมดำเนินการจัดภูมิทัศน์เมืองให้น่าอยู่และสะท้อนอัตลักษณ์ของเมือง
- ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและกระทรวงมหาดไทยกำหนดมาตรการในการฟื้นฟู สงวนอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละประเภทให้เกิดความสมดุล

8

การอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

- ให้กระทรวงศึกษาธิการร่วมมือกับหน่วยงานในท้องถิ่นจัดการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรด้านท่องเที่ยว และการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน
- ให้กระทรวงศึกษาธิการร่วมมือกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหลักสูตรการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

9

การส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดชายแดนภาคใต้

- ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ

10

การประชาสัมพันธ์

- ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และจังหวัด (กระทรวงมหาดไทย) ประชาสัมพันธ์ให้คนไทยเที่ยวไทยให้ทั่วถึงก่อนที่จะเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศ
- ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรณรงค์ ผลิตสื่อและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์
- ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงต่างประเทศ กระทรวงวัฒนธรรม และจังหวัด (กระทรวงมหาดไทย) ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศรู้จักและตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรมไทยในพื้นที่ที่ไปท่องเที่ยว
- ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับกระทรวงคมนาคม จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไว้บนถนนสายหลัก

11

การประสานงานด้านการท่องเที่ยว

- ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว

ที่มา : กลุ่มงานสังคม
สำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลกยุคใหม่

กฤตภาส

ในช่วงกลางปีที่ผ่านมา เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2007 ได้มีการประกาศผล 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลกยุคใหม่กันไปแล้ว ที่กรุงลิสบอน ประเทศโปรตุเกส แต่สิ่งมหัศจรรย์ที่ว่่านั้นคืออะไร และเหตุใดจึงต้องเป็น 7 สิ่งมหัศจรรย์ เหตุใดจึงไม่เป็น 5 สิ่งมหัศจรรย์ หรือ 10 อันดับสิ่งมหัศจรรย์ของโลก

สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ในโลกล้วนเป็นสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อแสดงถึงประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชนชาตินั้น ๆ ดังนั้น 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลกก็คือ สิ่งก่อสร้างที่มีความยิ่งใหญ่และโดดเด่น ทั้งหมด 7 แห่งด้วยกัน โดยมีการกล่าวถึงครั้งแรกในราว 5 ศตวรรษก่อนคริสตกาล สำหรับการแบ่งประเภทของสิ่งมหัศจรรย์ในโลกนั้น สามารถจำแนกออกเป็นหลายสาขาด้วยกัน เช่น สิ่งมหัศจรรย์สาขาภูมิศาสตร์ สาขาประวัติศาสตร์ สาขาจิตกรรมและสถาปัตยกรรม สาขาชีววิทยา และสาขาวิทยาศาสตร์ โดยการจัดแบ่งสิ่งมหัศจรรย์ทางสถาปัตยกรรมหรือด้านการก่อสร้าง สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ยุค หรือ 3 สมัย คือ ยุคโบราณ ยุคกลาง และยุคปัจจุบัน

นอกจากนี้ ชาวต่างชาติยังมีความเชื่ออย่างหนึ่งว่า เลข 7 เป็นเลขแห่งโชคลาภ ดังนั้น จึงได้กำหนดให้เป็น 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก และในวันที่มีการประกาศผล (วันที่ 7 เดือน 7 ปี 2007) ก็เป็นวันที่มีเลขแห่งโชคลาภอยู่ด้วยกันถึง 3 ตัว

7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลกยุคปัจจุบัน

สิ่งมหัศจรรย์สมัยใหม่ ได้มีการจัดอันดับในหลายช่วงเวลานับตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 เรื่อยมา ซึ่งสถานที่ที่ได้รับเลือกต้องเป็นสถานที่ในปัจจุบันที่มีอยู่จริง และต้องอยู่ในสภาพที่ดีด้วย ลาสุตองคฺกร The New Open World Corporation (NOWC) ได้เปิดให้ประชาชนทั่วโลกเสนอชื่อสถานที่และร่วมโหวตลงคะแนนเลือกสิ่งมหัศจรรย์ใหม่ของโลกทางเว็บไซต์ www.new7wonders.com รวมทั้งการส่งข้อความทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ ตั้งแต่ปี 1999 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ชาวโลกตระหนักถึงความจำเป็นในการอนุรักษ์สถานที่สำคัญต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม การโหวตได้ดำเนินไปถึงเดือนธันวาคม 2005 จนได้สถานที่ 77 อันดับ และได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกให้เหลือ 21 อันดับ ในเดือนมกราคม 2006 และนำไปดำเนินการโหวตตลอดปี 2006 จนถึงวันที่ 07/07/07 เวลา 07.07.07 น.

ผลการลงคะแนนโหวตจากประชาชนทั่วโลกกว่า 100 ล้านคน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม ได้เลือก 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลกยุคใหม่ โดยไม่เรียงตามลำดับคะแนน ดังนี้

กำแพงเมืองจีน (Great Wall of China)

สิ่งก่อสร้างในยุคโบราณของจีน “กำแพงเมืองจีน” หรือ “กำแพงหมื่นลี้” เป็นกำแพงที่ยาวที่สุดในโลก และใช้ระยะเวลาก่อสร้างยาวนานที่สุด อิฐหินแต่ละก้อนล้วนมาจากหลายแห่ง เลือดเนื้อและชีวิตของบรรพบุรุษแห่งชนในชาติทั้งสิ้น กำแพงเมืองจีนจึงเปรียบเสมือนอนุสรณ์สถานให้คนรุ่นหลังได้ทวนระลึกถึงความเกรียงไกรของบรรพชนรุ่นก่อน ที่แม้จะไร้ซึ่งเครื่องมือเครื่องมือนันทสมัย แต่ยังสามารถสร้างสรรคผลงานยิ่งใหญ่เป็นที่ยอมรับไปทั่วโลกได้

กำแพงเมืองจีนมีความยาวประมาณ 6,400 กิโลเมตร ทุก ๆ ระยะ 200 เมตรจะมีหอหรือป้อมคั่นสำหรับตรวจเหตุการณ์มากกว่า 15,000 ป้อม นอกจากนี้ยังกล่าวกันว่า กำแพงเมืองจีนเป็นสิ่งก่อสร้างบนพื้นโลกที่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าจากดวงจันทร์ได้

กำแพงเมืองจีนสร้างขึ้นใน พ.ศ. ใดนั้นไม่ทราบแน่ชัด บ้างก็ว่าในช่วง 250 ปีก่อนคริสตกาล บ้างก็ว่า 700 ปีก่อนคริสตกาล แต่ส่วนใหญ่จะได้ทราบมาว่ากำแพงเมืองจีนนั้นสร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าจินซีฮ่องเต้ ที่ทรงรวมประเทศจีนเป็นหนึ่งเดียวและต้องการให้ประเทศมีความปลอดภัย จึงส่งกองทหาร 3 แสนคน และประชาชน 5 แสนคน ร่วมกันสร้างกำแพงที่มีความยาวนานหมื่นลี้ หลังจากนั้นยังมีการสร้างต่ออีกหลายครั้งด้วยกัน และในระหว่างการสร้างก็ได้มีผู้เสียชีวิตกว่าหมื่นคน กว่าก่อสร้างจะสำเร็จใช้เวลาจนถึง 10 ปี ปัจจุบันกำแพงเมืองจีนได้รับการบูรณะซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดเสียหาย ซึ่งทำให้กำแพงเมืองจีนกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีสภาพสมบูรณ์และสวยงาม

ทัชมาฮาล (Taj Mahal)

ทัชมาฮาล สุสานหินอ่อนที่ผู้คนเชื่อว่าเป็นสถาปัตยกรรมแห่งความรักที่สวยงามที่สุดในโลก เพราะเป็นสุสานฝังศพของพระนางมุมตซ์ มาฮาล

ราชินีผู้เป็นที่รักยิ่งของกษัตริย์อินเดียน พระเจ้าชาห์เยฮัน เมื่อพระนางสิ้นพระชนม์ พระองค์จึงสร้างที่ฝังศพที่ใหญ่ที่สุดในโลกขึ้น และได้รับการยกย่องว่าสร้างขึ้นมาได้อย่างเหมาะสมสวยงามนามหัตถ์จรรย

ทัชมาฮาล ตั้งอยู่ในสวนริมฝั่งแม่น้ำยมุนา ในเมืองอัครา ประเทศอินเดีย บนเนื้อที่ประมาณ 42 เอเคอร์ สร้างขึ้นประมาณปี ค.ศ. 1630 - 1648 การก่อสร้างกินเวลานานถึง 22 ปี โดยใช้ผู้สร้างและออกแบบรวม 20,000 คน ทุกส่วนสร้างด้วยหินอ่อนสีขาวนวลบริสุทธิ์ตามแบบสถาปัตยกรรมเปอร์เซีย ส่วนที่มีชื่อเสียงที่สุด คือ หลุมศพของพระนางมุมตซ์ มาฮาล ซึ่งสร้างด้วยหินอ่อนสีขาว ศิลานาง ประดับลวดลายเครื่องเพชรพลอย หิน โมราและเครื่องประดับจากมิตรประเทศ และได้รับคำรับรองจากสถาปนิกทั่วโลกว่าสร้างขึ้นด้วยสัดส่วนที่วิจิตรและงดงามที่สุด ส่วนหัวของทัชมาฮาลมีลักษณะเป็นโดมเรียกกันว่าโอเนียนโดม สำหรับช่างผู้ออกแบบกล่าวกันว่าถูกสั่งให้ประหารชีวิตเพื่อมิให้ไปออกแบบสถาปัตยกรรมใด ๆ ที่สวยกว่าได้

มาชูปิกชู (Machu Picchu)

มาชูปิกชู หรือนิยมเรียกอีกชื่อว่า เมืองสาบสูญแห่งอินคา ถือเป็นซากอารยธรรมโบราณของชาวอินคา ตั้งอยู่บนยอดของทิวเขามาชูปิกชู ประเทศเปรู ที่ความสูงถึง 2,350 เมตรจากระดับน้ำทะเล ลึกลงไปในป่าอะเมซอน และสาบสูญไปกว่าร้อย ๆ ปี จนกระทั่งมีการค้นพบอีกครั้งโดยนักโบราณคดีชาวอเมริกันที่ชื่อ ไฮแรม บิงแฮม เมื่อ ค.ศ. 1911

มาชูปิกชูสร้างขึ้นในศตวรรษที่ 15 สิ่งก่อสร้างประณีตพิถีพิถันบางส่วนที่ปรากฏอยู่ เป็นสิ่งที่บ่งบอกให้เห็นถึงความสามารถเชิงสถาปัตยกรรมอันยอดเยี่ยมของชาวอินคาในอดีต พื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นปราสาท โบสถ์ และวิหารที่สร้างเพื่อถวายแด่เทพเจ้าของชาวอินคา นอกจากนี้ยังมีอ่างหินสำหรับเก็บน้ำ บันไดหินเป็นขั้น ๆ ขึ้น เพื่อเป็นทางทอดลงไปในที่ต่าง ๆ สถานที่แห่งนี้จึงนับเป็นศูนย์กลางที่มีความสำคัญยิ่งทางโบราณคดีของอเมริกาใต้ และเป็นสถานที่ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเกือบทุกคนที่มาเยือนประเทศเปรู

ชิเชน อิตซา (Chichen Itza)

ชิเชน อิตซา ถือเป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจและการเมืองของอารยธรรมเม็กซิโกโบราณ ครึ่งสมัยอารยธรรมมายันกำลังรุ่งเรือง เป็นเมือง

ที่มีการผสมผสานทางโครงสร้างของสิ่งก่อสร้างหลากหลายชนิด และมีขนาดกว้างขวางใหญ่โตเทียบเท่ากับวัดวังอย่างนครธมในกัมพูชาเลยทีเดียว

ชิเชน อิตซา สร้างในราวคริสต์ศตวรรษที่ 12 บนเนื้อที่ 6.4 ตารางกิโลเมตร เป็นที่ตั้งของ "พีระมิดแห่งเทพเจ้าคุคูลคัน" เทพเจ้าสูงสุดของชาวมายาผู้สร้างมนุษย์ ซึ่งถือเป็นสถาปัตยกรรมที่โดดเด่นที่สุด ตัววิหารก่อสร้างเป็นรูปเหลี่ยมลดขั้นขึ้นซ้อนกันเป็นชั้น ๆ มีบันไดกลาง ตรงกลางสร้างเป็นปราสาทเหลี่ยมทึบสูงขึ้นไปเพื่อใช้เป็นที่ทำพิธีสังเวยเทพเจ้า "มหาวิหารแห่งนักรบ" มหาวิหารที่ใหญ่ที่สุด "วิหารซัค มุล" รูปปั้นศิลปะแบบมายาห้องโถงที่เต็มไปด้วยเสาหลายพันต้นจนได้รับฉายาว่า "วิหารแห่งเสาพันต้น" และลานกว้างที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของประชาชนในอดีต สิ่งเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นถึงความพิเศษในเชิงสถาปัตยกรรมด้านการจัดวางองค์ประกอบของเนื้อที่ และพื้นที่ใช้สอย

โคลอสเซียม สนามกีฬากรุงโรม (Colosseum of Rome)

โคลอสเซียมเป็นอนุสรณ์ที่ใหญ่โตของอาณาจักรโรมันสมัยโบราณ สร้างขึ้นระหว่าง ค.ศ. 72 - 80 ตัวสนามสร้างเป็นรูปตีวงกลมก่อด้วยอิฐและหินขนาดใหญ่ภายในมีอัฒจันทร์

สำหรับคนนั่งดู จุนดูได้ประมาณ 80,000 คน ไต้อัฒจันทร์และใต้ดินมีห้องสำหรับช่างนักโทษที่รอการประหารชีวิตและสิงโตหลายร้อยห้อง โคลอสเซียมใช้เป็นสถานที่ให้นักโทษต่อสู้กับสิงโตที่อดอาหาร หากนักโทษผู้ใดเอาชนะและฆ่าสิงโตได้ด้วยมือเปล่า ก็รอดชีวิตไป หรือใช้เป็นที่ประลองฝีมือในเชิงฟันดาบของบรรดาเหล่าทาส หากสามารถฆ่าคู่ต่อสู้ตายก็จะได้รับเกียรติอย่างสูง เพราะเป็นการต่อสู้ที่ชาวโรมันนิยมและยกย่องกันมากโดยปีหนึ่ง ๆ ต้องสูญเสียชีวิตนักโทษและทาสไม่ต่ำกว่าร้อยคน

สนามกีฬากลางแจ้งแห่งนี้เป็นสิ่งก่อสร้างที่มีชื่อเสียงของโลกแห่งหนึ่ง ที่แสดงถึงความรุ่งโรจน์ของอาณาจักรโรมันโบราณ แต่เมื่ออาณาจักรโรมันเสื่อมลงก็ถูกข้าศึกทำลายหลายครั้งหลายหนในปัจจุบันจึงเหลือแต่ซากโครงสร้างอันใหญ่โตมหึมาโหว่ให้ชม

เปตรา (Petra)

นครหินอ่อนเก่าแก่แห่งนี้ตั้งอยู่ในประเทศจอร์แดน เปตราซ่อนตัวอยู่อย่างลึกลับในหุบเขา วาดี มูซา หรือหุบเขาโมเสส ซึ่งเป็นนครที่ในอดีตคิดว่าหายสาบสูญไปแล้ว ได้ถูกค้นพบครั้งแรกโดย โยฮันน์ ลูควิก บวร์กฮาร์ท นักสำรวจชาวสวีเดนใน ค.ศ. 1812

นครเปตราเป็นเมืองที่เจาะสลักเข้าไปในหินเกือบทั้งหมด รอบบริเวณ ไม่ว่าจะเป็นวิหาร หลุมศพ บันได โรงละคร ซึ่งขุดสลักยอดเขาลงมาเป็นหลืบลดหลั่นเป็นช่อชั้นงดงาม แสดงถึงฝีมือและศิลปะในการสลักหินได้อย่างยอดเยี่ยม สีของหินกลมกลืนกันดี ตัวตึกสีเลือดนก สีกุหลาบ และสีม่วง

ปัจจุบันได้มีการบูรณปฏิสังขรณ์นครเปตรา จนทำให้เป็นนครที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปชมปีละมากมาย ความนิยมดังกล่าวจึงช่วยยกฐานะให้นครเปตรากลายเป็นสิ่งมหัศจรรย์โบราณสิ่งหนึ่งในโลก

รูปปั้นพระเยซู เมืองริโอ เดอ จาเนโร (Statue Cristo Redentor)

รูปปั้นพระเยซูยืนยื่นแขนออกมาต้อนรับสูง 30 เมตรกำลังมองข้ามเมือง Rio de Janeiro ประเทศบราซิล เป็นหนึ่งในรูปปั้นที่สูงที่สุดในโลก

และเป็นหนึ่งของสัญลักษณ์ที่มีชื่อเสียงมากของเมืองนี้ สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1921 และใช้เวลาในการก่อสร้าง 5 ปี รูปปั้นนี้อยู่บนภูเขาและตั้งอยู่ในอุทยานแห่งชาติ Tijuca เป็นสถานที่ที่ปิกนิกที่นักท่องเที่ยวสามารถขึ้นรถไฟไปบนยอดของภูเขาเพื่อเข้าไปชมฐานของรูปปั้นได้อย่างใกล้ชิด และชมวิวทิวทัศน์ที่สวยงามของภูเขาและชายหาดได้อีกด้วย

สำหรับผลการโหวตหา 7 สิ่งมหัศจรรย์ใหม่นั้น บางก็เห็นด้วยแต่ก็มีบางส่วนที่ไม่เห็นด้วย และกล่าวกันว่า อาจมีอิทธิพลทางการเมืองและธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยมีความเข้าใจว่าหากสถานที่ใดได้ขึ้นเป็น 7 สิ่งมหัศจรรย์ใหม่นักการเมืองในประเทศนั้นก็จะได้น้ำได้คะแนนเสียง นอกจากนี้ ธุรกิจท่องเที่ยวก็จะสดใส จนถึงขนาดมีการลอบบี้ประชาชนในประเทศของตนให้ส่งคะแนนโหวต ซึ่งผลที่เกิดขึ้นบางครั้งอาจเป็นคาบ 2 คมที่ทำให้สิ่งมหัศจรรย์นั้นได้รับความเสียหายจากการที่มีผู้คนเดินทางไปเยี่ยมชมเป็นจำนวนมากก็เป็นได้

สิ่งมหัศจรรย์อีก 14 แห่ง ที่ได้รับคัดเลือก

1. เมืองโบราณ อาโครโปลิส กรุงเอเธนส์ กรีซ
2. ปราสาทและป้อมปราการ อัลฮัมบรา เมืองกรานาดา สเปน
3. นครวัด กัมพูชา
4. รูปปั้นหิน โมอาย เกาะอีสเตอร์ ชิลี
5. หอไอเฟล กรุงปารีส ฝรั่งเศส
6. สุเหร่าไซเทีย เมืองอิสตันบูล ตุรกี
7. วัดคิโยมิสุ เมืองเกียวโต ญี่ปุ่น
8. พระราชวังเครมลิน/วิหารเซนต์เบซิล กรุงมอสโก รัสเซีย
9. มหาพีระมิดกิซา* อียิปต์
10. ปราสาทนอยส์ชวานส์ไตน์ เยอรมนี
11. เทพีเสรีภาพ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา
12. กองหิน สโตนเฮนจ์ สหราชอาณาจักร
13. โรงอุปรากร โอเปราเฮาส์ ซิดนีย์ ออสเตรเลีย
14. เมืองโบราณ ทิมบูกตู ประเทศมาลี**

หมายเหตุ * ไม่ได้รับการคัดเลือก แต่ทางองค์กรนำชื่อเข้ามาเพื่อให้เกียรติในฐานะ 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลกที่ยังเหลืออยู่
** ประเทศที่อยู่ในทวีปแอฟริกา

สิ่งมหัศจรรย์ยุคใหม่	ที่ตั้ง	เหตุผลที่ได้รับคัดเลือก
กำแพงเมืองจีน	ประเทศจีน	ความอดุสาหะ, การมีอยู่เรื่อยไป
ทัชมาฮาล	เมืองอาครา ประเทศอินเดีย	ความรัก, ความหลงใหล
มาชูปิกชู	เมืองคuzโก ประเทศเปรู	อารยธรรมชุมชน, การอุทิศ
ซิเชน อิตซา	เมืองยูคาตัน ประเทศเม็กซิโก	การบวงสรวง, ความรู้
โคลอสเซียม	กรุงโรม ประเทศอิตาลี	ความสนุก, ความทุกข์
เปตรา	ประเทศจอร์แดน	วิศวกรรมศาสตร์, การรักษา
รูปปั้นพระเยซู	เมืองริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล	การต้อนรับ, การเปิดกว้าง

ที่มา : <http://www.woder7th.com>
<http://th.wikipedia.org>

เรื่องเล่า... ชาวอักษณ

เรื่องจากประสมภรณ์ารัง

โดย นายอักษณ พงษ์อักษณ

ฉบับนี้ นายอักษณ ต้องขออนุญาตพักการพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไว้ก่อน เนื่องจากขณะนี้ มีเรื่องที่น่าหวั่นใจเรียกว่า ฮอตติชช ที่นายอักษณอยากจะทำเรื่องให้แล้วครับ เรื่องร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ที่จะต้องทำประชามติในวันที่ 19 สิงหาคม ศกนี้ แต่ต้องขอลอกตัวไว้ก่อนว่าไม่เกี่ยวกับการสนับสนุนหรือคัดค้านร่างรัฐธรรมนูญฉบับ ส.ส.ร. ดังกล่าวแต่อย่างใดทั้งสิ้น นั่นแน่ ท่านผู้อ่านหลายท่านคงพากันสงสัยแล้วซิว่า คนโบราณอย่างนายอักษณนี่เนี่ย มาเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ได้อย่างไร ก็ขอียดอกตอบด้วยความภาคภูมิใจว่า พวกเราชาวอักษณและเพื่อนพ้องเจ้าหน้าที่ลิขิตสำนักอักษณและเครื่องราชอิสริยาภรณ์ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีความเกี่ยวข้องที่สำคัญยิ่ง นั่นก็คือ **ขั้นตอนการเขียนร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยลงในสมุดไทย** หรือที่โบราณเรียกว่า “ซุบ” โดยพวกเราได้มีการดำเนินการสืบทอดกันมาหลายรุ่น และถือเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในความรับผิดชอบ และเพื่อไม่เป็นการเสียเวลานายอักษณจะขอสรุปเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการเขียนร่างรัฐธรรมนูญลงในสมุดไทย เพื่อเล่าสู่กันฟังคร่าว ๆ พอหอมปากหอมคอเลยดีกว่านะครับ

ขั้นตอนแรก เริ่มตั้งแต่มีการยกร่างรัฐธรรมนูญโดยคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้รับเลือกจากสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ส.ส.ร.) ทางรัฐสภาซึ่งทำหน้าที่ให้กับภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ส.น.ช.) (แทนสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ซึ่งพ้นสภาพไป) ก็จะเร่งประสานราชการกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีโดยสำนักอักษณและเครื่องราชอิสริยาภรณ์เพื่อให้ทราบขั้นตอนและกำหนดเวลาในการดำเนินการแต่ละช่วงตลอดจนเพื่อเตรียมการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การเตรียมปากกา (ปัจจุบันใช้ปากกาเขียนแบบ) พร้อมหมึก และจัดเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอรองรับภารกิจ (ทั้งเจ้าหน้าที่ลิขิตซึ่งทำหน้าที่เขียนเจ้าหน้าที่ประสานงานด้านต่าง ๆ)

ขั้นตอนที่สอง สำนักอักษณและเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะประสานกับกรมแผนที่ทหาร เพื่อขอกระดาษไฮเวท ความหนาเพียงพอที่จะนำมาเขียนแล้วหมึกจะไม่ซึมทะลุ จากนั้น จะมอบให้องค์การค้ำของครุสภานำไปพับซ้อนเป็นรูปเล่มสมุดไทย รวม 3 เล่ม โดยต้องนำกระดาษมาต่อกันให้ยาวเพียงพอที่จะเขียน

จนครบทุกมาตรา (ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มี จำนวน 309 มาตรา ซึ่งการพับจะพับสลับกันไปมา โดย 1 พับมี 2 หน้า เช่นเดียวกับสมุดข่อยโบราณ หรือคัมภีร์โบราณที่พระใช้เทศน์ แต่มีขนาดใหญ่กว่ามาก (แต่ไม่ถึงกับขนาดเดียวกับวางบนพานแว่นฟ้าที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตยครับ) ที่จริงแล้ว จะมีขนาดกว้าง 13.5 เซนติเมตร ยาว 44.5 เซนติเมตร ความสูงขึ้นอยู่กับจำนวนมาตราและความยาวของข้อความบทบัญญัติในแต่ละมาตราซึ่งต้องพับให้เขียนให้พอ

ขั้นตอนที่สาม ประสานกับกรมศิลปากรให้เตรียมการลงรักปิดทองปกหน้าและปกหลัง ตลอดจนด้านข้างของสมุดไทย พร้อมทั้งติดพระครุฑพ่าห์บนหน้าปกสมุดไทย (จะดำเนินการหลังจากเจ้าหน้าที่ลิขิตเขียนร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว) ส่วนพระครุฑพ่าห์จะส่งจางสำนักกษาปณ์ กรมธนารักษ์ เป็นผู้จัดทำโดยขนาดเท่ากับพระครุฑพ่าห์บนหน้าปกรัฐธรรมนูญฉบับเดิม ๆ ที่ผ่านมา โดยจัดทำจำนวนทั้งสิ้น 3 ตรา (ทองคำแท้ 1 ตรา อีก 2 ตรา เป็นเงินกะไหล่ทอง)

ขั้นตอนที่สี่ ถือเป็นขั้นตอนสำคัญคือ ขั้นตอนของการเขียนร่างรัฐธรรมนูญลงในสมุดไทย ซึ่งจะผิดพลาดไม่ได้ ทั้งนี้เมื่อร่างรัฐธรรมนูญผ่านการพิจารณาของ ส.ส.ร. ในวาระสาม รัฐสภาจะส่งร่างที่ผ่านการพิจารณาดังกล่าวมายังสำนักอักษณและเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เจ้าหน้าที่จะดำเนินการจัดวรรคตอนแล้วแยกเป็นมาตราตามจำนวนมาตราที่เหมาะสมให้แก่เจ้าหน้าที่ลิขิตเพื่อดำเนินการเขียนด้วยลายมือจริง (ลายมือแบบอักษณหรือเรียกอีกอย่างว่าลายมือแบบรัตนโกสินทร์) โดยพับหนึ่งจะมี 2 หน้า แต่ละหน้าจะเขียนเป็น 4 บรรทัด ไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ โดยจะแยกกันช่วยเขียนให้ครบทั้ง 3 เล่ม ขณะเดียวกันระหว่างเขียนก็จะมีผู้รับผิดชอบตรวจทานความถูกต้องไปด้วยพร้อมกัน

พระราชลัญจกรพระครุฑพ่าห์ทองคำ
ประจำรัชกาล

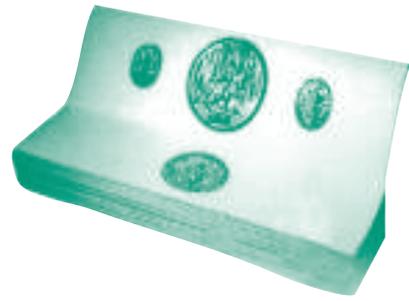
พระราชลัญจกรมหาโองการ

พระราชลัญจกรไอรภาพทองคำใหญ่

พระราชลัญจกรหงส์พิมาน

ขั้นตอนที่หก เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนที่ห้าเสร็จสมบูรณ์แล้ว ก็จะส่งมอบให้รัฐสภาเพื่อให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติลงนามรับสนองฯ และเชิญร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย ตามวันเวลาที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เข้าเฝ้าฯ ทั้งนี้ เมื่อทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว ก็จะเชิญรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับดังกล่าว มาয়งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อประทับพระราชลัญจกรโดยทั้งสามฉบับจะประทับพระราชลัญจกรฉบับละ 4 องค์ ประกอบด้วย **พระราชลัญจกรพระครุฑพ่าห์ทองคำประจำรัชกาล** ประทับกำกับพระปรมาภิไธย ส่วนด้านบน (ในพับเดียวกันแต่คนละหน้า) จะประทับพระราชลัญจกรประจำแผ่นดินอีก 3 องค์ เรียงจากซ้ายไปขวาตามลำดับ ได้แก่ **พระราชลัญจกรมหาโองการ** **พระราชลัญจกรไอรภาพทองคำใหญ่** และ**พระราชลัญจกรหงส์พิมาน** เป็นองค์สุดท้าย (จะสังเกตได้ว่าพระราชลัญจกร ทั้ง 4 องค์นั้น เกี่ยวเนื่องด้วยคติทางศาสนาพราหมณ์หรือฮินดู กล่าวคือ พระครุฑพ่าห์เป็นพาหนะของพระนารายณ์ มหาโองการมีเครื่องหมายอุณาโลมซึ่งเป็นตาที่ 3 ของพระอิศวร (หรือพระศิวะ) ไอรภาพ คือ ช้างเอราวัณ ซึ่งเป็นช้างทรงของพระอินทร์ และหงส์พิมาน คือ หงส์ เป็นพาหนะของพระพรหม ครั้น) เมื่อถึงขั้นตอนนี้แล้วก็ต้องถือว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ และสามารถประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับได้ทันทีครับผม แต่อย่างไรก็ตาม ปีนี้ ปี 2007 อะไร อะไร ปีนี้ ก็คือว่าเลข 7 เป็นสิ่งดี ๆ ของปี ดังนั้น นายอภิลักษณ์ก็เพิ่มขั้นตอนที่ 7 อีกขั้นตอนหนึ่งละกัน

ขั้นตอนที่เจ็ด ขั้นตอนการเก็บรักษา คงจะทราบใช้ไหมครับว่ารัฐธรรมนูญได้จัดทำขึ้น รวม 3 เล่ม ซึ่งในทางปฏิบัติ ทั้ง 3 เล่มจะแยกกันเก็บรักษา เพื่อประโยชน์ในการใช้อ้างอิงหากมีปัญหาในอนาคตจะได้สอบทานกันว่า ไม่มีฉบับใดมีผู้นำไปแก้ไขเปลี่ยนแปลง โดยจะแยกเก็บรักษาไว้ที่รัฐสภา สำนักราชเลขาธิการและสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแห่งฉบับครับ

บัดนี้ นายอภิลักษณ์ก็ได้เล่าเรื่องของ การเขียนร่างรัฐธรรมนูญลงในสมุดไทยแบบย่อให้ท่านผู้อ่านได้รับฟังไปครบถ้วนกระบวนความแล้ว ได้เวลาที่นายอภิลักษณ์ต้องขอลาไปก่อนสำหรับฉบับนี้ พบกันใหม่ฉบับหน้า ยังไงก็ขอให้คนไทยทุกคนรักกันมาก ๆ ครับ 🙏

ขั้นตอนที่ห้า เมื่อดำเนินการเขียนเสร็จ และผู้ตรวจทานได้ตรวจทานความถูกต้อง เรียบร้อย ครบถ้วนแล้ว (ทานฉบับละ 3 คน) ก็จะส่งสมุดไทยทั้ง 3 เล่ม ไปยังกรมศิลปากร (พร้อมด้วยพระครุฑพ่าห์ทั้ง 3 ตรา) เพื่อให้ช่างสิบหมู่ดำเนินการลงรักปิดทองทั้งปกบนและปกล่าง (ปกหน้า/ปกหลัง) และด้านข้างโดยรอบ พร้อมทั้งติดพระครุฑพ่าห์บนหน้าปกรัฐธรรมนูญด้วย โดยกรมศิลปากรจะใช้เวลาในการดำเนินการประมาณ 1 สัปดาห์แล้วจึงนำกลับมายังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อนึ่ง เมื่อดำเนินการถึงขั้นตอนนี้ ท่านทราบหรือไม่ว่ายังมีข้อความบางอย่างที่จะต้องเขียนลงในสมุดไทย แต่เจ้าหน้าที่ลิขิตจะยังไม่เขียน โดยจะเว้นไว้ก่อน แต่จะเขียนในภายหลัง นั่นก็คือ คำบอกศักราชทางจันทรคติ และยังมีวัน เดือน ปีที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ประธาน ส.น.ช.) ลงนามรับสนอง กล่าวคือ การดำเนินการเขียนข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมจะทำได้ก็ต่อเมื่อร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ผ่านการลงประชามติในวันที่ 19 สิงหาคม 2550 และผลการลงประชามติส่วนใหญ่เห็นชอบให้รับร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าว จากนั้น ประธาน ส.น.ช. จะมีหนังสือกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานพระบรมราชวโรกาสเข้าเฝ้าฯ และหากทราบวาทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประธาน ส.น.ช. เข้าเฝ้าฯ ทูลเกล้าฯ ถวายร่างรัฐธรรมนูญเพื่อทรงพิจารณาและทรงลงพระปรมาภิไธยในวันใด ทางรัฐสภาก็จะขอให้ราชบัณฑิตยสถานจัดทำคำบอกศักราชทางจันทรคติของวันนั้น พร้อมทั้งส่งให้สำนักกษัตริย์และเครื่องราชอิสริยาภรณ์เขียนลงสมุดไทย พร้อมทั้งเติมวันที่ลงนามรับสนองไว้ล่วงหน้า

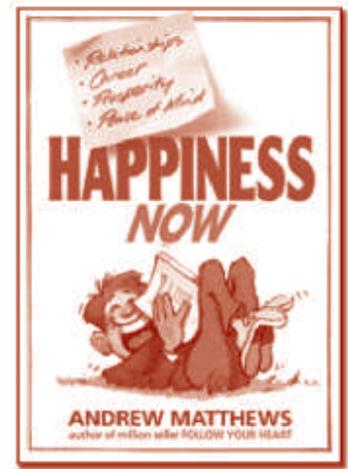
หนังสือ

สุขกันเถอะเรา

Happiness Now

หนังสือเล่มนี้เขียนโดย Andrew Matthews และแปลเป็นภาษาไทย โดยภัทราพร พุศกุล หนังสือสุขกันเถอะเรา Happiness Now จะกล่าวถึงกลยุทธ์ต่าง ๆ ของคนที่มีความสุขและประสิทธิภาพ เป็นหนังสือสำหรับคนที่ต้องเผชิญกับปัญหาในชีวิต แต่ก็สามารถพบกับความสุขได้ทั้ง ๆ ที่มีปัญหาอยู่ คุณไม่อาจหาความสุขในที่ ๆ ไม่มีปัญหาแต่คุณพบกับความสุขได้ทั้ง ๆ ที่คุณมีปัญหา หนังสือเล่มนี้จะช่วยเปลี่ยนชีวิตของคุณให้พบกับความสุข สมหวังในชีวิตได้ เนื้อหาของหนังสือนี้ ประกอบด้วย

1. ปรัชญาของคุณ

- ปรัชญาส่วนตัวของเราเป็นเสมือนเลนส์กระจกที่เราใช้มองทะลุทุกปัญหาและทุกโอกาส บางครั้งก็เป็นเหตุผลที่ให้แกตัวเราเพื่อยืนหยัดต่อไปหรือเลิกล้ม
- คนที่มีความสุขไม่จำเป็นต้องฉลาดกว่า รวยกว่า หรือมีทักษะความสามารถมากกว่าเสมอไป แต่พวกเขามีปรัชญาส่วนตัวที่ใช้การกับตัวเองได้เป็นอย่างดี

2. ให้ผ่านพ้นไปที่ละวัน

- ในยามที่สิ่งต่าง ๆ เลวร้ายสุด ๆ คุณจงพุ่งสมาธิของคุณให้ใส่ใจอยู่กับปัจจุบันและค่อย ๆ จัดการปัญหาไปที่ละอย่าง เมื่อคุณก้าวไปได้ก้าวหนึ่งแล้ว คุณเริ่มเชื่อมั่นในตัวเองขึ้นมาเล็กน้อย จากนั้นก้าวต่อไป และก้าวต่อไปอีกเรื่อย ๆ ในที่สุดคุณก็พบว่า สิ่งที่เคยเลวร้ายที่สุดนั้นได้จบลงแล้ว
- ความคิดของคุณทำให้จิตใจคุณแข็งแกร่งขึ้น โดยการเผชิญหน้ากับปัญหา การต่อสู้ดิ้นรนก่อให้เกิดความเข้มแข็ง เมื่อเผชิญอุปสรรคให้ย้ำเตือนตัวเองว่า อุปสรรคนั้นจะทำให้จิตใจฉันเข้มแข็ง ฉันจะต้องมีความสุขเพิ่มขึ้น

3. กฎของชีวิต

- ให้ถือว่าปัญหาชีวิตทุกปัญหา คือ บทเรียนที่จะทำให้คุณแข็งแกร่งขึ้น แล้วคุณก็จะไม่รู้สึกลเหมือนตัวเองตกเป็นเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายอีกต่อไป
- ความคิดของคุณ คือ แม่เหล็ก คนที่มีความสุขจะดึงดูดคนอื่นที่มีความสุขให้เข้ามาหา คนที่ชวนคิดในแง่บวกจะดึงดูดโอกาสดี ๆ ให้เข้ามาหา คนเลวก็จะดึงดูดคนเลวให้เข้ามาในชีวิตเช่นกัน

4. มองเพื่อนและครอบครัว

- หากคุณมองสิ่งดี ๆ คุณก็จะพบกับสิ่งดี ๆ หากคุณมองความผิดพลาด คุณจะพบแต่ความผิดพลาด การยอมรับในคุณภาพของใครบางคนอย่างจริงใจ จะทำให้คุณมีความสุข

5. กลยุทธ์แห่งความสำเร็จ สิ่งที่ต้องทำในตอนี้

- เคล็ดลับแรกสู่ความสุขและความสำเร็จ คือ การเห็นคุณค่าของสิ่งที่มีอยู่แล้ว
- จงนับถือตัวเอง แล้วคุณจะได้รับค่านับถือจากผู้อื่นด้วย
- ทุกสิ่งทุกอย่างที่คุณทำ ล้วนสำคัญทั้งสิ้น

ประวัติผู้แต่ง

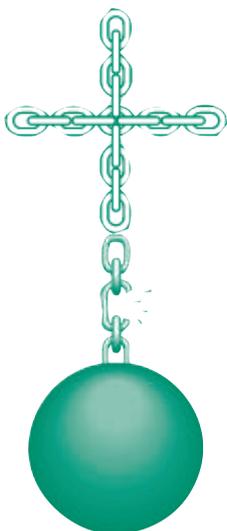
Andrew Matthews เป็นชาวอังกฤษ เกิดที่เมืองไบรตัน อายุ 59 ปี สำเร็จการศึกษาด้านสถาปัตยกรรม มีอาชีพเป็นสถาปนิกด้านเทคนิค เป็นนักเขียนที่มากด้วยความสามารถเป็นพิเศษ หนังสือของเขาจะติดอันดับหนังสือขายดีในหลาย ๆ ประเทศ เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ฮองกง ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ นอกจากนี้ ยังได้รับการตีพิมพ์และแปลเป็นภาษาต่าง ๆ มากมาย จำนวน 35 ภาษา หนังสือสุขกันเถอะเรา Happiness Now เป็นหนังสือที่ได้รับความนิยม ยอดจำหน่ายมากกว่า 5 ล้านเล่ม ใน 60 ประเทศ นับว่าผลงานของ Andrew Matthews เป็นผลงานที่ทรงคุณค่า สนุกสนาน และเต็มไปด้วยสาระประโยชน์ ที่จะเปลี่ยนชีวิตที่สับสนวุ่นวายของคุณให้เป็นชีวิตที่เรียบง่ายเต็มไปด้วยความสุข

Andrew Matthews

ไม่ชอบ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานที่ไม่สำคัญ

(หัวข้อคราวนี้ยาวเป็นขบวนรถไฟเลย)

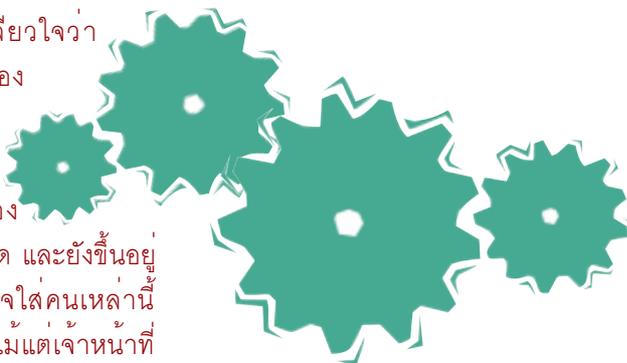
ก่อนเข้าประเด็น จะขออนุญาตเล่าแนวคิดของท่านผู้ใหญ่ท่านหนึ่งที่หากเอ่ยชื่อหลายท่านอาจคุ้นหูกันดี คือ ท่านอนันต์ อนันตกุล อดีตปลัดกระทรวงมหาดไทย และอดีตเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ท่านมักจะพูดให้คนที่ร่วมทำงานฟังอยู่เสมอ ๆ ว่าคนที่อยู่ในองค์กรเดียวกันไม่ว่าจะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใดก็ตาม ทุกคนล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของงานและต่อความสำเร็จขององค์กรเท่ากัน ประสิทธิภาพขององค์กรถ้าจะเปรียบเหมือนโซ่เส้นหนึ่งที่จะต้องประกอบด้วยห่วงหลาย ๆ ห่วงร้อยกันจนเป็นโซ่ทั้งเส้น ถ้าโซ่เส้นนี้สามารถรับน้ำหนักของได้ 100 กิโลกรัม นั่นย่อมหมายความว่าห่วงแต่ละห่วงก็ต้องสามารถรับน้ำหนักได้ 100 กิโลกรัมด้วย ถ้ามีห่วงใดห่วงหนึ่งรับน้ำหนักได้เพียง 50 กิโลกรัม โซ่ทั้งเส้นก็จะรับน้ำหนักได้เพียง 50 กิโลกรัมเหมือนกัน แม้ว่าห่วงอื่น ๆ จะรับได้ 100 กิโลกรัมก็ไม่มี ความหมาย เพราะเมื่อร้อยทุกห่วงเป็นโซ่ก็ย่อมรับน้ำหนักได้เท่ากับห่วงอันที่รับน้ำหนักได้น้อยที่สุดนั่นเอง

การเปรียบเทียบเช่นนี้ ถ้าพิจารณาโดยไม่อาศัยประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ก็คงจะคิดว่าไม่มีอะไรที่จะต้องพิจารณาเป็นพิเศษ แต่คนที่ทำงานกันเป็นที่มจะเห็นประเด็นของการเปรียบเทียบข้างต้นได้ชัด

ตัวอย่างง่าย ๆ ที่มักพบในหลาย ๆ หน่วยงานก็คือ การให้ความสำคัญแก่งานสารบรรณหรืองานธุรการน้อยเกินไป ถ้าเทียบกับงานในตำแหน่งหรือสายงานที่ต้องใช้ความรู้ซับซ้อนมาก ๆ เช่น สายงานเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ หรือ นิติกร เป็นต้น เพราะเรามักจะเห็นว่างานธุรการไม่มีอะไร แคร็บส่งหนังสือ จัดเก็บเอกสาร อำนวยความสะดวกให้หน่วยอื่น ๆ โดยไม่เฉลียวใจว่างานธุรการที่ไม่มีอะไรนี้แหละที่เหมือนฟันเฟืองตัวเล็กตัวน้อยที่ทำให้ระบบงานต่าง ๆ ทำงานได้ จะทำงานได้คล่องหรือผิด หรือไม่ขยับเลยก็ขึ้นอยู่กับ การตระหนักใน ความสำคัญของตัวเองของบรรดาเจ้าหน้าที่ธุรการทั้งหลายว่าจะทำงานแบบใด และยังขึ้นอยู่กับหัวหน้าองค์กรด้วยว่าจะให้ความสำคัญเอาใจใส่คนเหล่านี้เพียงใด และไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่ธุรการเท่านั้น แม้แต่เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลที่เมื่อก่อนเราเรียกกันว่าเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีดก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน สามารถวางยาให้บรรดาเจ้าหน้าที่ระดับสูงทั้งหลายสลบหรือถึงตายได้โดยไม่ยาก

ความชอบหรือไม่ชอบ

จึงเป็นเรื่องที่สืบเนื่องมาจาก

การให้ค่าของงานของเราแต่ละคน

ซึ่งบางครั้งก็บวกกับความรู้สึก

ของเราเองด้วย

มาถึงบรรทัดนี้ก็เพื่อจะชักชวนให้เห็นว่า ถ้าพิจารณาดี ๆ ทุกตำแหน่งมีความสำคัญต่อความสำเร็จของงานและขององค์กร นั่นก็คืองานทุกงานมีความสำคัญทั้งนั้น และถ้าจะคิดถึงข้อเสนอที่ว่านั้นย่อมหมายความว่าคนที่ทำงานทุกคน ในหลักการก็มีความสำคัญเท่ากัน

ถ้าหันกลับไปอ่านหัวข้อเรื่องข้างต้น ก็แสดงว่า ตัวเราที่ไม่ชอบงานบางงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำนั้นไม่ได้คิดหรือเข้าใจในหลักการอย่างที่กล่าวมา ปัญหาจึงเกิดขึ้นเนื่องจากการให้ค่าของงานของเราเอง

กลุ่มที่ 1 หลายคนมักจะคิดและรู้สึกว่างานที่สำคัญหมายถึง

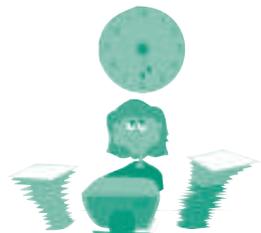

- งานที่ทำแล้วมีคนเห็นมาก ๆ หรือที่เรียกว่า “งานหน้าร้าน”
- งานที่มีโอกาสได้ใกล้ชิดผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาระดับสูง
- งานที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนที่สำคัญ
- งานที่ต้องใช้ความคิดริเริ่ม ไม่ใช่งานที่ใช้แรงงาน
- ฯลฯ

กลุ่มที่ 2 งานที่สำคัญสำหรับคนที่คิดมากหน่อยก็จะหมายถึง

- งานที่ยุ่งยาก ซับซ้อน
- งานที่มีความเสี่ยงสูง พลาดไม่ได้
- งานที่มีงบประมาณดำเนินการสูง
- งานที่มีเงื่อนไขข้อจำกัดของเวลา
- ฯลฯ

มาถึงตรงนี้อาจมีคำถามว่า ก็ในเมื่อเริ่มแรกบอกว่างานทุกงานมีความสำคัญเท่ากัน แล้วที่แยกออกมาเป็นหัวข้อนี้ ยังไม่ชัดอีกหรือว่างานทุกงานจริง ๆ แล้วไม่ได้มีความสำคัญเท่ากัน?

ความจริงก็เป็นคำถามที่น่าถามเหมือนกัน จึงอาจต้องขยายความออกไปอีกนิดว่า งานทุกงานมีความสำคัญเท่ากัน **ในอันที่จะทำให้งานในภาพรวมประสบผลสำเร็จ** แต่งานแต่ละงานมีความยากง่ายในการปฏิบัติที่ไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน เป็นความจริง ฉะนั้นความชอบหรือไม่ชอบจึงน่าจะไม่ใช่ประเด็นสำคัญเท่ากับว่าเรามีความรู้ความสามารถหรือทักษะเหมาะสมที่จะทำงานสำคัญในลักษณะที่กล่าวในกลุ่มที่สองหรือไม่

บางคนได้รับมอบหมายให้ทำงานยาก ๆ ก็ใช้ว่าจะอยากทำงานที่มีความเสี่ยงสูง ๆ งานที่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา ก็ไม่อยากทำเหมือนกัน ดังนั้น ความชอบหรือไม่ชอบจึงเป็นเรื่องที่สืบเนื่องมาจากกรให้ค่าของงานของเราแต่ละคน ซึ่งบางครั้งก็บวกกับความรูสึกของเราเองด้วย

ในแง่ของคนที่เป็นหัวหน้าหรือเป็นผู้บังคับบัญชานั้น ประเด็นนี้จะเกี่ยวข้องกันในส่วนที่เป็นหลักการของการ put the right man on the right job คือ มอบหมายงานให้เหมาะสมกับคนที่ต้องทำงานนั้น

ถ้ามอบหมายไปโดยไม่คิดอะไรเลย ก็อาจจะเข้าทำนอง “มอบหมายผิดคิดจนตัวตาย” และถ้าความเสียหายนั้นมีขอบเขตกว้างขวางออกไปด้วยก็สุดจะกล่าว

ในส่วนของคนที่เป็นลูกน้องหรือที่ต้องได้รับมอบหมายให้ทำงานก็จำเป็นที่จะต้องหันกลับมาพิจารณาศักยภาพของตนเองให้ถูกต้องและชัดเจนกับตัวเองเหมือนกัน บางทีเราไม่ได้เป็นอย่างที่เราคิดว่าเราเป็นก็ได้ จึงทำให้หลงว่าตัวเองสามารถจะทำเรื่องนั้นเรื่องนี้ได้ ซึ่งประเภทนี้ก็ตรงข้ามกับคนที่ประเมินศักยภาพของตัวเองต่ำกว่าความเป็นจริง แล้วก็พอเจอกับการนั่งตบยุงไปวัน ๆ ทั้งหลายทั้งปวงนี้เป็นความไม่ลงตัวที่อาจจะต้องเป็นหน้าที่ของหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาต้องทำความเข้าใจกับเขา

ไม่ใช่เป็นการตำหนิติเตียน

ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้เสียความมั่นใจ

แต่เป็นการช่วยให้คน ๆ นั้นได้รู้ศักยภาพ ซึ่งรวมไปถึงความถนัดของตนเอง เพื่อนำไปสู่การมอบหมายงานที่เหมาะสมให้

แน่นอนว่างานใดที่เราชอบ ขณะเดียวกันเราก็มีความรู้ความสามารถทักษะความถนัดในงานนั้นด้วยย่อมเป็นเรื่องที่ดีที่สุด บางคนอาจบอกว่าผันไปเถอะ ที่ทำอยู่ทุกวันนี้ก็ขอให้พอผ่าน ๆ ไปเท่านั้นโดยไม่ระทมขมขื่นก็บุญเท่าไรแล้ว

ก็คิดว่าเป็นบุญจริง ๆ เพราะขึ้นชื่อว่าการทำงานแล้วจะให้เบิกบานทุกคนตลอดเวลาเป็นเรื่องที่เป็นไม่ได้ แม้แต่เราทำได้ทำงานที่เราชอบเพราะเข้าใจว่างานนั้นสำคัญก็ยังมีเวลาที่เบิกบานไม่ออก แต่ความเครียดที่เกิดขึ้นเป็นความเครียดที่เราบางคนอาจถือว่าเป็นเรื่องที่เรายอมรับสภาพเพื่อเป้าหมายบางอย่างที่ไกลออกไป

ในฐานะที่เป็นคนหนึ่งที่ต้องทำงานก็เคยถามตัวเองอยู่เสมอ ๆ ว่าเป้าหมายในการทำงานของเราคืออะไร เราจะได้อะไรจากงานที่เราทำ คำตอบของคำถามเหล่านี้จะเป็นตัวชี้ว่าการทำงานของเราจะเป็นไปอย่างสบายอกสบายใจตามสมควรหรือจะเข้าไปแบบหน้าขึ้นนอกตรมขมขึ้นระทมทุกข์ คำตอบที่ได้จะเป็นแนวโน้มก็ขึ้นอยู่กับความคิดของเราเองว่าเรามีทัศนคติต่องานอย่างไร

ทัศนคติต่อ "งาน" ในที่นี้ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะงานของเราคนเดียว แต่หมายถึงงานโดยทั่วไปด้วย เพราะการมองแต่ในมุมมองของตัวเอง ถ้ามากไปก็จะทำให้กรอบความคิดของเราแคบลงเรื่อย ๆ

การอยู่ในที่แคบ ๆ จะอึดอัดแล้วถ้ายังเป็นกรอบแคบ ๆ ของความคิดของเราเอง จะทำให้อึดอัดมากขึ้นไปอีก เป็นความอึดอัดที่เรามักจะไม่รู้ตัวทั้งหมด แต่ก็ก็จะเกิดลวดกระเซ็นกระสายออกมาในลักษณะของการกลายเป็นคนมองโลกในแง่ร้าย การจ้องจับผิดคนอื่น (แม้แต่เพื่อนร่วมงานของเราเอง) ความอิจฉาริษยาในความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของคนอื่น (อาจจะรวมถึงการที่เขาจะได้ดีมีสุขในเรื่องอื่น ๆ ด้วย) ฯลฯ

ย้อนกลับไปเรื่องการอยากทำงานที่สำคัญ

ความจริงความอยากนี่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องแปลกหรือเรื่องผิดปกติอะไร ถ้าไม่ใช่ความอยากที่เกินขอบเขตจนทำให้เจ้าตัวทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม ไม่สมควร หรืออาจจะถึงขั้นผิดศีลธรรม จรรยาบรรณ

การได้รับมอบหมายให้ทำงานที่สำคัญในความหมายของกลุ่มที่สอง เช่น เป็นงานที่ยุ่งยาก ซับซ้อน มีความเสี่ยงสูง พลาดไม่ได้ หรือต้องทำให้สำเร็จภายในเวลาที่จำกัด สำหรับบางคนสิ่งเหล่านี้คือความท้าทาย ถ้าทำได้ ผ่านไปได้ ก็จะทำให้รู้สึกดีและภูมิใจ ไป ๆ มา ๆ เราจะเห็นจุดหมายปลายทางของคนทำงานก็คือการรู้สึกภูมิใจในสิ่งที่ตัวเองทำ

แต่อยากเรียนว่าความรู้สึกภูมิใจไม่จำเป็นต้องได้มาจากการที่ได้ทำงานในลักษณะที่ว่ำนั้นเสมอไป นึกถึงห้วงแต่ละห้วงของโซ่เส้นนั้น นึกถึงฟันเฟืองตัวเล็ก ๆ ที่ช่วยให้กลไกใหญ่ ๆ ทำงานได้ อาจทำให้เราเห็นหนทางที่จะสร้างสิ่งที่เป็นความภูมิใจให้เกิดขึ้นกับตัวเองได้ไม่ยาก

ทุกวันนี้เราได้ยินในเรื่องของความพอเพียง ส่วนหนึ่งคือการไม่ทำอะไรเกินตัว ฉะนั้นการกำหนดความพอใจของตัวเองไว้ในระดับที่ไม่เกินตัวจะทำให้เรามีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขมากขึ้น ไม่ทุรนทุรายแสวงหาสิ่งที่มาประเล้าประโลมใจจนเลยเถิด

"งานไม่ใช่ทั้งหมดของชีวิต" (หมายถึงงานที่เราทำอยู่ที่ทำงานของเรา) คนที่มีครอบครัวอบอุ่นดีอยู่คงเข้าใจความหมายของคำกล่าวนี้ดี

แต่งานก็มีส่วนเติมเต็มให้เราทางใจ อย่างเช่น ความนับถือตัวเอง การรู้สึกภูมิใจในตัวเองอย่างที่กำลังมาแล้ว และที่ไม่ควรมองข้ามก็คือ งานเป็นเครื่องมือให้เราได้พัฒนาตัวเอง โดยเฉพาะการพัฒนาจิตใจ เกือบทั้งวันเราอยู่ในที่ทำงาน (หรือจะออกไปทำงานนอกสถานที่ก็ถือว่าทำงานอยู่ดี) ต้องพบกับสิ่งต่าง ๆ พบกับคนมากมายที่ทำให้เราสบายใจก็มี ทำให้เราต้องฝึกความอดทน อดกลั้นก็มี ทำงานยาก ๆ ทำงานที่ไม่เคยทำก็ต้องใช้ความพยายามที่จะเรียนรู้ ส่วนหนึ่งไม่ปฏิเสธว่าเราจำเป็นต้องอดทน อดกลั้น ใช้ความเพียรพยายาม มิฉะนั้นเขาก็จะให้เราออกจากงาน แต่การที่เรารู้จักความอดทน อดกลั้น เพียรพยายามก็เป็นการพัฒนาคุณภาพของจิตเราให้มากขึ้นอย่างมาก ถ้าจะให้เห็นภาพก็ขอให้ลองสังเกตดูชีวิตประจำวันของเราในที่ทำงานว่ามีเรื่องอะไรบ้างที่เราต้องอดทน อดกลั้น และใช้ความพยายาม แม้แต่การคิดไม่ถูกนักที่อยากจะทำแต่งานที่เราชอบ ในระหว่างทำงานนั้นถ้ายังคิดไม่ได้ก็คือต้องทำไปในลักษณะที่อดทนเหมือนกัน

ถ้าถามว่าเมื่ออดทนแล้วจะยังงัย?

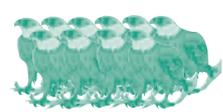
จะเอาความอดทนทำสิ่งที่ไม่ชอบไปทำอะไร?

ก็อยากเรียนว่าช่วงเวลาที่เราไม่ได้ทำงาน เรายังใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่น ก็ใช้ว่าทุกอย่างจะราบรื่นไปทางเดียวกันเสมอไป เพียงแค่ความอดทนที่เราสั่งสมจนมีกำลังก็ช่วยเราได้เยอะ

สุดท้ายไม่ยอมให้เรา (รวมทั้งตัวเอง) ให้ความสำคัญในเรื่องของความชอบและไม่ชอบมากเกินไป เพราะสิ่งที่เราชอบไม่ใช่ว่าจะเป็นเรื่องที่ถูกต้องดีงามเหมาะสมทุกเรื่อง และในทำนองเดียวกัน หลายเรื่องที่เราไม่ชอบก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องดีงามเหมาะสมทุกเรื่องเหมือนกัน

ความชอบและไม่ชอบจึงเอาเป็นประมาณไม่ได้ แต่ความควรหรือไม่ควรต่างหากเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงงานที่เราไม่ชอบก็มี

ความสำคัญในตัวของมันเอง อย่าดูถูกงาน เพราะถึงอย่างไรนกกระจะออกหนึ่งตัวที่อยู่ในกำมือเราแล้ว ดีกว่านกอินทรีสิบตัวบินกิ้งไม่อยู่ดี

มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

เรื่อง การน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายพระราชสมัญญา “พระบิดาแห่งการอนุรักษ์มรดกไทย” แด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ตามที่ได้แจ้งมติคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2549 เห็นชอบการน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายพระราชสมัญญา “เอกอัครราชูปถัมภกมรดกไทย” แด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสมหามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอมาเพื่อทราบ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ต่อมากระทรวงวัฒนธรรมได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบการน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายพระราชสมัญญา “พระบิดาแห่งการอนุรักษ์มรดกไทย” (The Supreme Patron of Thai Cultural Heritage) แทนพระราชสมัญญา “เอกอัครราชูปถัมภกมรดกไทย” ซึ่งเป็นไปตามการหารือระหว่างกระทรวงวัฒนธรรม โดยกรมศิลปากร กับกองการในพระองค์ สำนักราชเลขาธิการ และราชบัณฑิตยสถาน และคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2550 เห็นชอบตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2550

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 98 ลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2550

-สำเนา-

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง การน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายพระราชสมัญญา
“พระบิดาแห่งการอนุรักษ์มรดกไทย”
แด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
เนื่องในโอกาสมหามงคลทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

คณะกรรมการดำเนินงานวันอนุรักษ์มรดกไทย กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม เห็นสมควรน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายพระราชสมัญญา “พระบิดาแห่งการอนุรักษ์มรดกไทย” (The Supreme Patron of Thai Cultural Heritage) แด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสมหามงคลทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงสนพระราชหฤทัยสร้างสรรค์และอุปถัมภ์บำรุงงานศิลปสาขาต่าง ๆ อีกทั้งทรงพระกรุณาพระราชทานพระราชดำริและพระบรมราชวินิจฉัยในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมทุกแขนง ด้วยพระอุตสาหวิริยะและพระปรีชาสามารถอันล้ำเลิศ ตลอดจนได้พระราชทานพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสเตือนใจให้พลกนิกรไทยร่วมมือร่วมใจกัน สงวนรักษาและสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติให้ยั่งยืนเป็นมรดกไทยถึงอนุชนรุ่นหลังสืบไป

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2550 เห็นชอบ ในการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายพระราชสมัญญา “พระบิดาแห่งการอนุรักษ์มรดกไทย” เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และเพื่อความ เป็นสิริสวัสดิ์พิพัฒนามงคลแก่พสกนิกรชาวไทยสืบไปตลอดกาลนาน

ประกาศ ณ วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2550

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
(สุรยุทธ์ จุลานนท์)
นายกรัฐมนตรี

(อ่านต่อหน้า 25)

เรื่องประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ที่สำคัญ*

เรื่อง	เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
1. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550	124	28 ก	27 มิถุนายน 2550	1
2. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550	124	31 ก	6 กรกฎาคม 2550	1
3. พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550	124	32 ก	9 กรกฎาคม 2550	1
4. พระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2550	124	34 ก	16 กรกฎาคม 2550	1
5. พระราชกฤษฎีกายกเลิกสำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2550	124	30 ก	29 มิถุนายน 2550	1
6. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2550	124	31 ก	6 กรกฎาคม 2550	53
7. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2550	124	34 ก	16 กรกฎาคม 2550	10
8. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายพระราชสมัญญา “พระบิดาแห่งการอนุรักษ์มรดกไทย” แด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสสมหามงคลทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี	124	พิเศษ 81 ง	6 กรกฎาคม 2550	1
9. ประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญ เรื่อง กำหนดวันเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญ	124	พิเศษ 82 ง	9 กรกฎาคม 2550	10
10. ประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญ เรื่อง กำหนดวันออกเสียงประชามติ	124	พิเศษ 82 ง	9 กรกฎาคม 2550	11
11. ประกาศ เรื่อง การขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา	124	พิเศษ 86 ง	9 กรกฎาคม 2550	1
12. ประกาศ เรื่อง การให้ประกาศที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงยังคงมีผลใช้บังคับ	124	พิเศษ 86 ง	19 กรกฎาคม 2550	2
13. ประกาศ เรื่อง การให้ประกาศและคำสั่งที่นายกรัฐมนตรีกำหนดตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงยังคงมีผลใช้บังคับ	124	พิเศษ 86 ง	19 กรกฎาคม 2550	3
14. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารและสำหรับหน่วยงานเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2550	124	พิเศษ 79 ง	2 กรกฎาคม 2550	10

* ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.ratchakitcha.soc.go.th

ท้องถิ่น “ควรรู”

จังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดขอนแก่นได้หารือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเกี่ยวกับการที่เทศบาลนครพิษณุโลกและเทศบาลนครขอนแก่นจะให้เอกชนจัดเก็บค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503 แทนเทศบาล

เรื่องเสรีจที่ 90/2550

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การให้เอกชนจัดเก็บค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ในทางหลวง
หรือที่สาธารณะแทนเทศบาล

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้มีหนังสือ ที่ มท 0804.4/63719 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2549 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า จังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดขอนแก่นได้หารือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเกี่ยวกับการที่เทศบาลนครพิษณุโลกและเทศบาลนครขอนแก่นจะให้เอกชนจัดเก็บค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503 แทนเทศบาลได้หรือไม่ อย่างไร โดยเทศบาลนครพิษณุโลกได้หารือไปยังจังหวัดพิษณุโลกเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการให้เอกชนดำเนินการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ตามเทศบัญญัติเทศบาลนครพิษณุโลก เรื่อง จัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลนครพิษณุโลก พ.ศ. 2543 โดยจะกำหนดบริเวณที่จอดยานยนต์มิให้ซ้ำซ้อนกับบริเวณที่จอดยานยนต์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลจัดเก็บ และในส่วนของขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการดังกล่าวจะถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 โดยอนุโลมได้หรือไม่ ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกเห็นว่า เทศบาลสามารถให้เอกชนดำเนินการเช่นนั้นได้ ถ้าหากมีลักษณะเป็นการจัดหาผลประโยชน์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

ส่วนเทศบาลนครขอนแก่นหารือจังหวัดขอนแก่นว่า เทศบาลจะสามารถมอบให้เอกชนจัดระเบียบการจอดยานยนต์และจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้หรือไม่ ซึ่งจังหวัดขอนแก่นเห็นว่า ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลฯ กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติเพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ และเทศบาลสามารถมอบให้เอกชนดำเนินการแทนได้ตามมาตรา 16 (3) และมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ แต่เนื่องจากไม่ปรากฏแนวทางปฏิบัติหรือกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการเช่นนั้น จึงหารือว่าความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่ และมีหลักเกณฑ์และวิธีการอย่างไร

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาข้อหาหรือของจังหวัดทั้งสองแห่งแล้ว เห็นว่า เทศบาลอาศัยอำนาจตามมาตรา 4 (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจодยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลฯ ในการตราเทศบัญญัติเพื่อกำหนดวิธีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการจодยานยนตร์ โดยกำหนดให้เอกชนจัดเก็บค่าธรรมเนียมจодยานยนตร์แทนเทศบาลได้ โดยเทศบาลอาจดำเนินการให้เอกชนจัดเก็บค่าธรรมเนียมจодยานยนตร์โดยการประมูลการให้สัมปทาน หรือการจ้างเหมาตามความในมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แต่เทศบาลไม่อาจอาศัยมาตรา 22 และมาตรา 29 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ มอบให้เอกชนจัดเก็บค่าธรรมเนียมจодยานยนตร์ในเขตเทศบาลแทนเทศบาลได้ เนื่องจากมาตรา 22 บัญญัติว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้เอกชนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แทนได้ แต่บทบัญญัติดังกล่าวไม่ครอบคลุมถึงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย ส่วนมาตรา 29 วรรคสาม บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าตอบแทน หรือรายได้อื่นใด เพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็ได้ โดยไม่มีการกำหนดให้มอบให้เอกชนจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย เทศบาลจึงไม่อาจอาศัยพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ มอบให้เอกชนจัดเก็บค่าธรรมเนียมจодยานยนตร์ในทางหลวงหรือที่สาธารณะแทนเทศบาลได้

เนื่องจากปัญหาดังกล่าวข้างต้นเป็นประเด็นปัญหาสำคัญจึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกา พร้อมขอคำแนะนำเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) พิจารณาข้อหาหรือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และได้รับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนเทศบาลนครพิษณุโลก และผู้แทนเทศบาลนครขอนแก่นแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจодยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503 เป็นกฎหมายที่กำหนดอำนาจและหน้าที่ของเทศบาลเกี่ยวกับการจัดระเบียบการจодยานยนตร์ไว้เป็นการเฉพาะ โดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจодยานยนตร์ และวิธีการเก็บค่าธรรมเนียมจодยานยนตร์ ประกอบกับมาตรา 5 และมาตรา 6 (2) ได้กำหนดบุคคลผู้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจодยานยนตร์ไว้แล้ว จึงเป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดไว้ชัดเจนว่าผู้ที่มีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจодยานยนตร์ตามพระราชบัญญัตินี้มีผู้ใดบ้าง และหากมีผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้กำหนดบทลงโทษไว้ในมาตรา 8 ดังนั้น การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจодยานยนตร์ในกรณีนี้จึงเป็นอำนาจของรัฐ ซึ่งเมื่อมิได้มีบทบัญญัติของกฎหมายใดกำหนดให้เทศบาลสามารถแต่งตั้งหรือมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจодยานยนตร์แทนเทศบาลได้ เทศบาลจึงไม่อาจมอบให้เอกชนใช้อำนาจของรัฐดำเนินการจัดเก็บค่าธรรมเนียมแทนเทศบาลได้

ส่วนกรณีที่เทศบาลจะอาศัยอำนาจตามมาตรา 22 และมาตรา 29 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ มอบให้เอกชนจัดเก็บค่าธรรมเนียมจодยานยนตร์แทนเทศบาลนั้น เห็นว่า แม้มาตรา 22 ซึ่งบัญญัติไว้ในหมวด 2 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ โดยมาตรา 22 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้เอกชนดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่

แทนได้ก็ตาม แต่เมื่อพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนตร์ภายในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลฯ ซึ่งเป็นกฎหมาย เฉพาะเกี่ยวกับการจัดระเบียบการจอดยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ไม่มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจเทศบาลที่จะ แต่งตั้งเอกชนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ดังนั้น เทศบาลจึงไม่อาจมอบอำนาจและหน้าที่ในการเก็บ ค่าธรรมเนียมจอดยานยนตร์ให้แก่เอกชน นอกจากนี้ มาตรา 29 วรรคสาม ซึ่งบัญญัติไว้ในหมวด 3 การจัดสรรสัดส่วนภาษี และอากร ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าตอบแทน หรือรายได้อื่นใด เพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็ได้ ซึ่งบทบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่มีการบัญญัติถึงเอกชนไว้ ดังนั้น จึงเป็นการแสดงให้เห็นชัดเจนว่า เทศบาลไม่อาจมอบอำนาจและ หน้าที่ให้เอกชนจัดเก็บค่าธรรมเนียมจอดยานยนตร์ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลแทนเทศบาลได้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ 2550

สามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.krisdika.go.th

มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

(ต่อจากหน้า 21)

เรื่อง ขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการออกเสียงประชามติ กรณีการจัดฝึกอบรมหรือประชุมสัมมนาในช่วง ระยะเวลาก่อนวันออกเสียงประชามติ

ตามที่ได้ยื่นยัน / แจ้งมติคณะรัฐมนตรี (12 มิถุนายน 2550) เกี่ยวกับเรื่อง ขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติเกี่ยวกับแนวทาง ปฏิบัติในการออกเสียงประชามติ มาเพื่อทราบ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

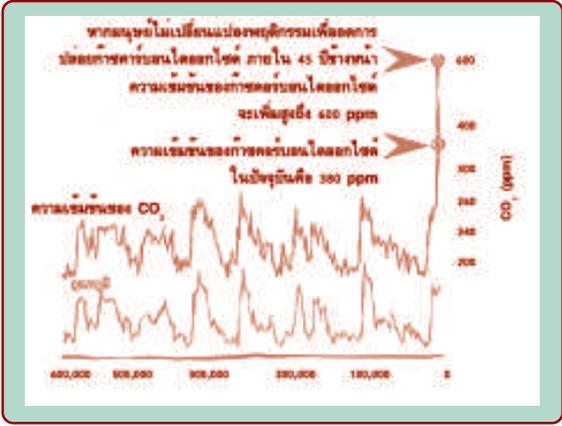
ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2550 คณะรัฐมนตรีเห็นว่า เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐมีความ คล่องตัวและถือเป็นบรรทัดฐานเดียวกันในการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2550 (เรื่อง ขอให้คณะรัฐมนตรี มีมติเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการออกเสียงประชามติ) ซึ่งเห็นชอบตามมติคณะกรรมการเลือกตั้ง ครั้งที่ 43/2550 เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2550 ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติในการออกเสียงประชามติว่า "หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ควรจัดให้มีการฝึกอบรม หรือประชุม สัมมนาในช่วงระยะเวลาประมาณ 30 วัน ก่อนวันออกเสียงประชามติ เพราะจะกระทบต่ออัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ซึ่งจะต้อง ปฏิบัติงานการออกเสียงประชามติ รวมทั้งการไปใช้สิทธิออกเสียงของบุคคลากรในสังกัด" ดังนั้น หากหน่วยงานใด มีความจำเป็น เองด่วนต้องจัดการฝึกอบรม ประชุมสัมมนา ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวข้างต้น และเห็นว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินการออกเสียงประชามติให้หน่วยงานนั้นเสนอเรื่องให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อยกเว้นการปฏิบัติ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2550 ดังกล่าวข้างต้นตามความจำเป็นเหมาะสมเป็นกรณี ๆ ไป

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 104 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2550

อนาคตที่กลายเป็นปัจจุบัน

ปัญหาเรื่องภาวะเรือนกระจกที่ทำให้โลกร้อนขึ้นก็คือ ชั้นก๊าซเรือนกระจกไม่ได้หนาขึ้น แต่เป็นเพราะก๊าซเหล่านี้มีความเข้มข้นมากขึ้นจากกิจกรรมของมนุษย์ จึงทำให้คลื่นความร้อนที่ควรคืนกลับออกไปถูกเก็บกักสะสมไว้ โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของคาร์บอนไดออกไซด์ หนึ่งในก๊าซเรือนกระจกสำคัญ ปัจจุบันนี้เราพบว่า ชั้นบรรยากาศของโลกมีปริมาณของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ถึง 380 โมเลกุล ในทุก ๆ 1 ล้านโมเลกุลของมวลอากาศ หรือเรียกย่อ ๆ ว่า 380 ppm (parts per million) เมื่อเทียบกับความเข้มข้นขนาด 280 ppm ของก๊าซชนิดนี้เมื่อ 100 ปีก่อนในยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม และปัจจุบันนี้นักวิทยาศาสตร์รายงานว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของผิวโลกสูงขึ้นประมาณ 1 องศาเซลเซียส เมื่อเทียบกับ 100 ปีที่แล้ว

นักวิทยาศาสตร์จึงทำการสำรวจเพื่อวัดปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์และอุณหภูมิของโลกย้อนกลับไปที่เมื่อ 650,000 ปีก่อน โดยวิเคราะห์จากฟองอากาศที่ถูกกักไว้ในแท่งน้ำแข็งลึกลงไปใต้ผิวโลก สรุปว่ามีหลักฐานข้อมูลยืนยันชัดเจนว่า อุณหภูมิโลกมีความสัมพันธ์กับปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในชั้นบรรยากาศ เพราะเมื่อช่วงเวลาใดในยุคต่าง ๆ ของโลก มีคาร์บอนไดออกไซด์มาก อุณหภูมิของโลกในช่วงเวลานั้นก็จะสูงขึ้นด้วย

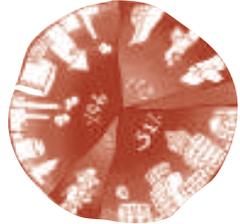
เรื่องที่น่าตกใจก็คือ ตลอดระยะเวลา 650,000 ปีที่ผ่านมา ไม่มีช่วงเวลาใดเลย ที่ชั้นบรรยากาศโลกมีปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์สูงเกินระดับ 300 ppm เหมือนในปัจจุบัน

นักวิทยาศาสตร์ทำนายว่า ถ้าปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในชั้นบรรยากาศสูงถึง 450 ppm เมื่อใด จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อสภาพอากาศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่มากเกินไปนี้มาจากไหน

คาร์บอนไดออกไซด์เป็นก๊าซสำคัญ ที่ทำให้พืชสามารถสังเคราะห์แสงและสร้างอาหารให้มวลมนุษย์มีชีวิตอยู่รอดได้บนโลก ในกระบวนการทางธรรมชาติ คาร์บอนไดออกไซด์จะได้รับการเก็บกักและกำจัด เพื่อควบคุมปริมาณให้มีความสมดุล เช่น ต้นไม้สามารถดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ได้ดีมากและเก็บไว้ในรูปของคาร์บอนในเนื้อไม้ในซากพืชและสัตว์ที่ทับถมยาวนานจนกลายเป็นเชื้อเพลิงฟอสซิล

ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์จำนวนมหาศาลที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์มีมากเกินไปกว่าระบบธรรมชาติจะจัดการได้ มาจากการใช้พลังงานที่ได้จากการเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิล (ถ่านหิน น้ำมัน แก๊สธรรมชาติ) การตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งเป็นการทำลายแหล่งเก็บกักก๊าซชั้นดี รวมทั้งการเผาป่าการใช้เชื้อเพลิงและไฟฟ้าทั้งในภาคอุตสาหกรรม การเกษตร ภาคการขนส่งและคมนาคม รวมทั้งวิถีการใช้ชีวิตของผู้คนในเมือง

ยังมีก๊าซเรือนกระจกอื่น ๆ

มีเทน แม้จะมีปริมาณน้อย แต่โมเลกุลของมันเหนียวติดกัน รังสีความร้อนได้มากกว่าคาร์บอนไดออกไซด์ถึง 25 เท่า มีเทนเป็นก๊าซที่ปล่อยออกมาจากกระบวนการย่อยสลายอินทรีย์วัตถุโดยไม่ใช้ออกซิเจน กิจกรรมหลักของมนุษย์ที่เป็นการเพิ่มมีเทนในชั้นบรรยากาศ ได้แก่ การทำปศุสัตว์ขนาดใหญ่ เช่น ฟาร์มวัว ฟาร์มหมู การฝังกลบขยะโดยไม่ได้อแยก ขยะอินทรีย์ รวมทั้งการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงฟอสซิล

ไนตรัสออกไซด์ เพิ่มปริมาณมากขึ้นจากกิจกรรมทางอุตสาหกรรม โรงงานที่ผลิตเส้นใย ไนลอน อุตสาหกรรมเคมีและพลาสติกที่ใช้กรดไนตริกในการผลิต รวมถึงการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนใน

คัดลอกจากหนังสือเล่มเล็กคู่มือประชาชน "หยุดโลกร้อน ด้วยชีวิตพอเพียง" โดย กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ่านต่อฉบับหน้า

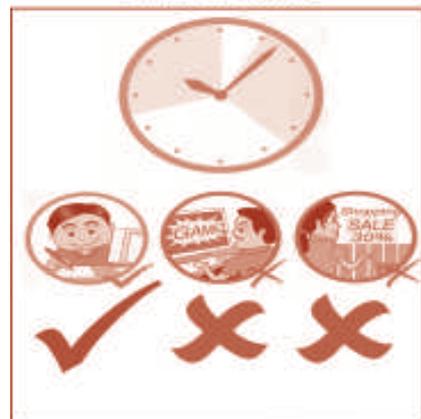
ฉบับที่แล้วได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ **เว็บเพจ สลค. ใสสะอาด** ซึ่งได้แนะนำสารบัญหลักให้รู้จักกันไปบ้างแล้ว และล่าสุด เว็บเพจ สลค. ใสสะอาด ได้เพิ่มรายการในสารบัญหลักอีก 1 รายการ คือ **"การดำเนินงาน"** ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการสร้าง สลค. ใสสะอาด ในปีงบประมาณ 2550 โดยได้จัดทำ **"แนวทางการปฏิบัติงานที่มีโอกาสเกิดความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม"** ในรูปแบบการตูนที่สื่อความหมายในเชิงรณรงค์ ป้องกันมิให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการในเรื่องที่เกิดความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม โดยในปี 2550 นี้ได้กำหนดแนวทาง 3 แนวทาง ได้แก่ (1) เวลาทำงาน คือเวลาราชการ (2) ไม่เบียดบังเวลาราชการ และ (3) ไม่เลือกปฏิบัติ ซึ่งท่านสามารถคลิกเข้าชมภาพการ์ตูนในแต่ละแนวทางได้ตามที่ต้องการ

ภาพการ์ตูนเหล่านี้ จะเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างจิตสำนึกให้แก่บุคลากรภาครัฐทุกท่าน และร่วมสร้างวัฒนธรรมการทำงานอย่างใสสะอาด ซึ่งไม่ได้จำกัดเฉพาะแต่ สลค. เท่านั้น แต่ยังสามารถนำไปปฏิบัติได้กับองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทุกแห่งอีกด้วย

เวลาราชการ คือ เวลาทำงาน

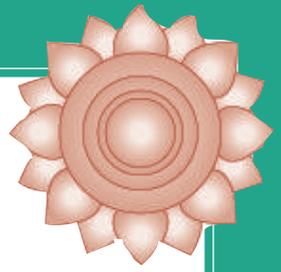

ไม่ใช่เวลาใสสะอาด

ธรรมเต็อนใจ

ความเข้าใจกับความทรงจำธรรมะ ต่างกันอย่างไร

ถ้าศึกษาเรื่องราวของธรรม โดยไม่รู้ว่าธรรมอยู่ที่ไหนก็จะไม่เจอธรรมะเลย เพราะว่าเป็นการรู้เรื่องราวเท่านั้น เช่น ถ้าเปิดพระไตรปิฎกไม่ว่าจะเป็นพระสูตรตันตปิฎก หรือ พระอภิธรรมปิฎก หรือแม่พระวินัยปิฎก ก็เป็นเรื่องราวทั้งหมด แต่ไม่รู้ว่าสภาพธรรมอยู่ตรงไหน แต่ถ้าเข้าใจว่าสภาพธรรมมีอยู่เกิดปรากฏทุกขณะ ในชีวิตไม่ขาดธรรมะเลย ขณะที่เกิดก็เป็นธรรมะที่เกิด ขณะเห็นก็เป็นธรรมะที่เห็น ขณะคิดก็เป็นธรรมะที่คิด ก็จะเข้าใจได้ว่าการศึกษารธรรมะนั้นไม่ใช่เพียงศึกษาเรื่องราวที่มีปรากฏในหนังสือ ในตำรา แต่เป็นการศึกษาเพื่อให้เข้าใจในลักษณะของสภาพธรรมเดี่ยวนั้น ซึ่งเป็นธรรม แต่อวิชาไม่สามารถที่จะรู้ได้ อวิชาไม่สามารถจะเข้าใจได้เลย

อวิชาเป็นสภาพธรรมที่มีจริง เป็นอกุศล เมื่อเกิดขึ้นก็ทำให้ไม่เห็นความจริงของสิ่งที่ปรากฏที่ไม่ใช่สัตว์ บุคคล ตัวตน เพราะฉะนั้น เวลาที่ศึกษารธรรมะต้องเข้าใจด้วยว่า ศึกษาเพื่ออะไร เพื่อเข้าใจธรรมะตัวจริง ๆ ซึ่งเป็นชีวิตตั้งแต่เกิดจนตายทุกขณะ ๆ สามารถที่จะเข้าใจได้

การทำใจถูกต้องเสียชีวิตโดยอุบัติเหตุ จะได้สติในชั่วครู่ ๗ ไปตรีไฮม์

ถ้าไม่มีเจตนาในการทำกรรมประเภทนั้น ๆ แล้วจะไม่ให้ผลเลย เพราะไม่ได้เป็นกรรม (เพราะเจตนาเป็นกรรม) ในการกระทำกรรมที่เป็นอกุศลกรรมบถซึ่งมีอยู่ 10 ข้อจะมีเกณฑ์การพิจารณาที่เรียกว่า องค์ ที่จะให้ล่วงกรรมบถด้วย ซึ่งถ้าครบองค์ของกรรมบถจึงจะให้ผล สำหรับการฆ่าสัตว์หรือปาณาติบาตมีองค์ 5 คือ 1. สัตว์มีชีวิต 2. รู้ว่าสัตว์มีชีวิต 3. มีจิตคิดจะฆ่า 4. พยายาม 5. สัตว์ตายด้วยความพยายามนั้น

ถ้ามีเจตนาที่จะกระทำกรรมที่ครบองค์ทั้ง 5 ข้อ กรรมนี้สามารถให้ผลในชาติต่อ ๆ ไป ทั้งในขณะที่เกิดได้ หรือหลังจากนั้นได้ด้วย แต่ถ้าไม่ครบองค์ เช่น สัตว์บาดเจ็บ หรือแค่เหน็ดเหนื่อย กลัว เนื่องจากกังวล กรรมนี้ไม่สามารถให้ผลในขณะที่เกิดในชาติถัดไปได้ แต่ให้ผลหลังจากนั้น (อกุศลกรรมบถข้ออื่น ๆ ก็โดยทำนองเดียวกันนี้)

ถ้าไม่มีเจตนาฆ่า หรือไม่มีเจตนาทำร้ายสัตว์ แต่สัตว์ตายด้วยการกระทำของเรา ไม่เป็นกรรม ในการฆ่านี้ไม่มีผลเลย

ข้อมูลจากมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา www.dhammadhome.com

ท่านสามารถเปิดอ่าน
สลด.สาร ผ่านทาง website
ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
www.cabinet.thaigov.go.th

เจ้าของ : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2280-9000

ที่ปรึกษา : เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนัก/กองทุกท่าน

ผู้จัดทำ : คณะทำงานจัดทำ สลด.สาร boca@soc.go.th โทร. 0-2280-9000 ต่อ 454, 455

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างในสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้และรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานโดยรวมและเป็นการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้สนใจทั่วไปด้วย

พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา ถนนสามเสน กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2243-0611-3

รหัส : สปค. 50/08-22